

*La Veu
dels Lluïsos*

Núm. 123 i 124 - setembre 2019

FESTES DE SANT LLUÍS 2019

La (re) Ventafocs

CREU DE SANT JORDI

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats d'Horta

i de la Federació d'Ateneus de Catalunya

SUMARI:

La junta informa	2
Necrològiques.....	4
Vida de les Seccions	6
Galeria fotogràfica	22
Vida de les Seccions (continuació).....	24
Entrevista	30
Una mica de tot	32
Aquest món tan nostre	42
Fem història	44

CONSELL DE REDACCIÓ

Antoni F. Araujo
Joel Ramos Solà
Dani Vergés Aragonès
Pere Solé i Serra
Salvador Casals i Gausachs

Han col·laborat en aquest número:

Anna Bartra
Antoni F Araujo
Cecília Font Revilla
Dani Vergés Aragonès
Dora Serra i Espada
Joaquim Terradas (*Fotografia*)
Joel Ramos Solà
Josep Magrans i Breu
JMercè Saló Caminal
Miquel Àngel Aguilar Montserrat
Montserrat Minguell Roselló
Pere Solé i Serra
Toni Solé i Serra
Ricard Terradas i Mut
Salvador Casals Gausachs

Coordinació i maquetació:

Salvador Casals

Impressió: COPYBLAU, S. L.

DL: B - 12.935 - 89

Aquesta publicació no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsoshorta.cat
www.lluïsoshorta.cat

La Junta informa:

En l'article de la passada revista us vam explicar la requalificació com a equipament del Foment Hortenc i dels Lluïsos d'Horta incloses en la Modificació del Pla General Metropolità portat a terme per l'Ajuntament de Barcelona. Val a dir que no es una proposta sinó que ja es un fet real. En aquell article fèiem palesa la nostra disconformitat amb la mesura.

Al mes de maig, vam celebrar una reunió amb la llavors consellera del Districte Horta-Guinardó, Mercedes Vidal i altres tècnics i polítics del govern de Barcelona en Comú en la que vam manifestar el nostre posicionament, basat en la constatació de pèrdua de valor de les entitats que representa la mesura. El districte ens va exposar que en el nostre punt de vista no teníem en compte factors importants:

No teníem en compte els beneficis materials e intangibles del fet de ser Equipament.

La pèrdua financera, tot i ser certa, no era pas tan important com nosaltres manifestàvem.

No valoràvem que respecte als Lluïsos d'Horta, el canvi inclou la retirada de l'afectació viària que ens obligava a retirar la façana 3,5 metres enrere si volíem tornar a aixecar l'edifici. Aquesta afectació viària s'ha retirat.

No teníem en compte en la nostra valoració i la del Foment, que ambdós edificis son disconformes en la seva volumetria respecte a les normatives d'edificabilitat dels carrers on estem situats, doncs sobrepassem els volums permesos.

(Continua a la pàg. següent)

LA JUNTA INFORMA

(Vé de la pàg. anterior)

Respecte al primer punt vam argumentar que valorem la voluntat de protegir les entitats contra la possibilitat que algú vulgui vendre i aprofitar-se dels nostres espais, però que hi ha altres maneres de fer efectiva aquesta protecció. Vam demanar que ens fessin arribar per escrit quins eren tots els beneficis de la nova qualificació, per tenir-los presents, poder explicar-los i valorar-los correctament.

Per altra banda les entitats ens vam comprometre a demanar una taxació independent que donés fe del que representa realment de pèrdua financera la requalificació.

Passats més de tres mesos i unes eleccions municipals pel mig, no hem rebut del Districte cap document relacionant els beneficis de la nova qualificació.

Per altre banda als Lluïsos d'Horta hem demanat la taxació del nostre edifici. N'hem demanat dos estudis:

Per una banda la valoració del terreny:

Valoració del terreny de juny del 2015, per demanar un crèdit a una entitat financera, feta sense tenir en compte l'edifici existent	1.092.482€
Nova valoració del solar de juny del 2019, qualificat com a Equipament	288.161€
Pèrdua valoració terreny (percentualment 73%)	804.321€

Per una altra banda, un supòsit de valoració de l'edificabilitat:

Valoració com a NO Equipament. Per reemplaçar-lo per una construcció d'habitatges (21 places d'aparcament i 13 habitatges, alguns VPO, segons normativa), tenint en compte l'afectació viària que fa retirar la façana 3,5 metres i el màxim de volum edificable amb 12,60 m de fondària, on quedaria un pati posterior lliure d'edificació de 13 metres de profunditat. Valoració de l'edifici actual amb aquesta finalitat	1.721.714€
Valoració de reemplaçament de la construcció actual (com a Equipament)	1.250.355€
Pèrdua valoració (percentualment 27%)	471.359€

El Foment Hortenc està fent també una valoració comparada del seu edifici.

Per part dels Lluïsos d'Horta queda palesa la pèrdua financera que comporta la requalificació realitzada, tant en quan al valor del terreny en si (73%, 804.000€), com en el supòsit d'edificabilitat dels terrenys (27%, 471.000€)

Es per això que anem a demanar a l'Ajuntament de Barcelona, a través del Districte Horta-Guinardó, una nova reunió per valorar aquestes xifres i negociar el rescabament d'aquesta pèrdua.

Val a dir que pel camí fins arribar a aquest punt, també hem recollit adhesions i complicitats de partits polítics i entitats com la Coordinadora d'Entitats d'Horta, la Federació d'Ateneus de Catalunya, ERC i PDeCat i també el PSC ens va animar a fer les taxacions per contrastar els números amb els serveis tècnics de l'Ajuntament.

Us mantindrem informats!

Miquel Àngel Aguilar Montserrat
President dels Lluïsos d'Horta

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BRCELONA
www.joieriahorus.com
www.facebook.com/JoieriaRelotgeriaHorus

Paisatge Verd
Jardiner a Horta
Telèfon 619545397

Serveis integrals de
jardineria:
Podes, desbrossaments,
manteniment de jardins privats i
comunitaris

NECROLÒGIQUES

María Franquesa i Novell

Sòcia número 98
+ 4 d'agost de 2019

Jordi Sitjà i Brunat

Sòci número 96
+ 11 d'agost de 2019

María, amiga

4

Hem estat amigues des de que els nostres fills —Ernest el teu, Pere el meu— eren uns marrecs i jugaven junts i somniaven junts.

Un dia ens van dir que tenien dues mares: la Dora i la María i ara que ja son uns homes amb els cabells blancs (alguns), encara ho diuen.

Vam començar juntes ocupant-nos dels pessebres dels Lluïsos els primers anys, de l'església mes endavant, quan en Jordi, el teu home, un bon fuster, va confeccionar unes taules als altars laterals. Encara cada any s'hi construeixen pessebres.

Quan la Carme Oliva va crear la secció de Manualitats ens hi vàrem involucrar i començarem classes de català, ganxet, macramé i mil coses diferents. Encara hi participem cada curs. Ara no m'acompanyaràs i serà dur no tenir la Maria al meu costat. Quan apart de fer feines de manualitats ens dedicàvem a fer un berenar tu somreies feliç i deies: *que bo! La meva panxa sempre té gana!*

La teva panxa se t'ha menjat i ara ja no hi seràs!

María, que puc fer per tu apart de resar! Estimar els teus fills i els teus nets. Poden contar sempre amb mi. No us fallaré. Encara que jo també me n'he d'anar. Quan sigui l'hora. Déu ho sap.

Petons María i un llac de llàgrimes.

Dora Serra

En Jordi

se'ns ha anat,! Just a la capvuitada d'haver-ho fet la María, la teva dona. Tant mateix com si ella t'hagués cridat.

Amic Jordi: feia temps que estaves malalt; molt malalt, i que tard o d'hora aquest fet havia d'arribar, era cosa que tots n'érem molt conscients. Però per esperat, no deixa mai d'escriuixir-nos. I així ens em quedat: esgarriats per la sotragada. I tristos, molt tristos...

Eres alegre, dinàmic (quan caminaves, semblava que corries), treballador infatigable i sempre a punt, amic de tothom, amant de la teva família. Jordi, eres un bon home, però, sobretot, eres un home bo.

La Maria i tu *sortieu* als *Pastorets*, aquí al nostre teatre dels Lluïsos. Quan els pastors, a la vesprada, vora el foc i fent vetlla als seus ramats, l'àngel del Senyor els dona la bona nova del naixement del nen Jesús, i plegats, tot fent mutis de l'escenari canten:

*Pastorets amb alegria,
anem tots cap a Betleem,
que en el fons d'una establia,
n'ha nascut el rei del cel...*

tu i la María, heu fet ara el gran mutis, el mutis definitiu d'aquest món, per anar a veure —ara de veritat— al Rei del Cel.

Salvador Casals

En Jordi era fuster de professió i rellotger de vocació.

Anava als Encants i moltes vegades en tornava amb un rellotge de paret atrotinat. Ell separava l'andròmina de la Caixa i en construïa una de nova. Retocava aquell instrument que marca el temps i l'acariciava i li donava una nova vida.

En Jordi, incorporat als Lluïsos feia comèdia de tant en tant, mirava el seu entorn i trobava mil tasques per ocupar-se: una finestra mal ajustada, una butaca que no aguataba el pes d'una persona, un pany de l'armari que es negava ha obrir-se...

De tant en tant podia sortir en alguna comèdia a fer d'actor. Als Pastorets tenia sempre el mateix paper: un home que feia tetúlia amb els amics, i un nano, en Barrabàs, li robava la bossa. En Jordi se n'adonava i el perseguia; *lladre, més que lladre! Torna'm la bossa!!* Ai aquest Barrabàs! Acabarà malament!

Acabada la comèdia, en Jordi tornava a la seva tasca de reparar totes les andròmines espatllades.

Es va guanyar el títol de: *El Rei del Manteniment*.

Ara deu corre per les estàncies celestials empaïtant angelets eixelebrats i ajustant portes.

Dora Serra

Aquest mes d'agost ha estat molt trist; el passat dia 4, als 77 anys, la Maria Franquesa ens va deixar físicament per sempre. Una setmana després, el dia 11, en Jordi als 83 anys, seguia el mateix camí de la seva estimada Maria.

Se'm fa difícil començar aquest escrit, ella en sabia molt de lletres, (professora de català sempre em renyava per les meves faltes d'ortografia), ell, manetes com pocs, era un gran fuster. De ben petit heu estat com uns segons pares per a mi, soc una persona que te quatre pares (tot i que quant us demanava la paga setmanal, sempre em dèieu que això era cosa dels meus altres pares).

1Us recordo per la revetlla de sant Joan, portant cada any un orinal per fer-lo volar amb els petards.

Als Lluïsos, la vostra trajectòria ha estat exemplar, col·laborant en tot: secció de manualitats, cinema, a la junta directiva (com a vocal de festejos ella i fent el manteniment de la casa, junt amb el Josep, ell), en les excursions i sobretot en el teatre, tant el de sant Lluís, com a el de Dimonis i Pastorets.

En totes les celebracions éreu dels primers a donar un cop de mà, i uns fèieu els amos de la pista. Mai teníeu un no quant us demanàvem alguna cosa

Els últims anys m'ajudàveu a buscar gent que tingues coses per exposar ala vitrina del vestíbul. Qui em posarà els pessebres aquest nadal?, qui posarà el vidre a la finestra del lavabo per posar-hi el pessebre?

Adéu Maria i Jordi, segons mare i pare, us trobaré a faltar, però us asseguro que amb les meves germanes Mercè, Neus i Anna i amb el meu germà Ernest, sempre tindrem un somriure i alguna anècdota per recordar-vos en els nostres cors.

Ha estat un plaer compartir aquest món amb vosaltres.

Pere Solé i Serra

Tot aquell que hagi passat pels Lluïsos, sens dubte els haurà vist. Son el matrimoni Sitjà-Franquesa. Sempre col·laboradors i disposats a ajudar, mai faltaven ni a les representacions dels pastorets o ha les de les festes de Sant Lluís, com tampoc ho feien a les mostres gastronòmiques o a qualsevol lloc on fessin falta.

El pròleg dels pastorets es va convertir en un clàssic de la ma de la Maria, com ho van fer durant molt de temps els xiscles d'en Jordi fent de pastor quan un vailet li prenia la bossa al mercat.

Els records son molts i molt variats. Els treballs de fusteria d'en Jordi i els de manualitats de la Maria en son un exemple, però el que més queda en la nostra memòria és el fet que sempre anaven junts a tot arreu.

Ara, en ple mes d'agost, una maleïda malaltia ens els ha pres del nostre costat, tot i que només que un sol de nosaltres els recordi sempre restaran vius entre nosaltres, i els podrem sentir a prop nostre en qualsevol racó de la casa. En Jordi, un home discret, correcte i educat fins al final, ha cedit el pas respectuosament a la seva Maria, potser per no donar-li el disgust de veure'l marxar, i l'ha seguit al cap d'una setmana per tornar a retrobar-se i seguir el nou camí junts, como ho han fet sempre.

Tota la comunitat dels Lluïsos els recordarem sempre junts, com ho han estat fins al final. Vagi des de aquí el nostre condol i suport a la seva família a qui enviem una forta encaixada.

Antoni F. Araujo

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre

Spring Awakening

El dissabte 30 i diumenge 31 d'Abril, el grup musical juvenil dels dimecres ens va representar la meravellosa obra de *Spring Awakening* o *El despertar de la Primavera*. Aquest musical va estar dirigit pel trident de directores Clara Solé, Mireia Örrit i Carme Milán. Tres noies ja endinsades en aquest món que no van tenir cap dificultat en donar la seva perspectiva per a dotar d'un toc professional una obra amateur.

El despertar de la primavera és un musical de Broadway que narra la història d'un grup d'adolescents que descobreixen la seva sexualitat a l'Alemanya del segle XIX. Enfrontant-se

a una pila de problemes sense solució per culpa de la visió retrògrada i antiquada de la societat del moment. A més a més, aquest musical està caracteritzat per tenir un disseny musical basat en el rock alternatiu i el folk-rock amb autèntics *hits* de la història dels musicals com *Mama who bore me* o *Totally Fuck*.

Spring Awakening ens dona una crua realitat de com era el passat, on la religió i les tradicions eren presents en la realitat quotidiana del moment. L'obra reflexa des d'una perspectiva crítica aquesta realitat on l'alliberament sexual no es produïa fins al matrimoni, i on els joves es trobaven en una situació de desconeixement i ignorància. És aquí on els personatges prenen importància juntament amb aquelles "preguntes" que tot jove està obligat a preguntar-se en algun moment de la seva vida. Els embarassos per accident, els dubtes sobre la mateixa sexualitat, el suïcidi i l'avortament són un exemple dels temes que tracta aquesta història i que posteriorment ens fa reflexionar sobre com havia de ser viure en una època com aquella.

6

Spring Awakening

Un cop introduït el musical és necessari parlar específicament de la meravellosa tasca dels actors.

Aquest musical, ja només al començament, ja presentava un problema, la quantitat de joves actrius que hi havia al grup no s'acaba d'adequar al nombre de personatges principals de l'obra. Solució: fer un doble repartiment. Era una aposta arriscada. Una aposta que segurament va portar molta més feina a l'hora de realitzar el muntatge de l'obra i que podia causar que el públic inconscientment compares resultats amb un muntatge o l'altre. Al contrari, El doble repartiment ens va permetre veure el potencial de cadascú, sigui amb un personatge protagonista o bé amb un personatge secundari, però a vegades els millors actors són els que amb menys participació t'arriben a transmetre més. I com diu la popular dita de teatre, no existeixen els papers petits, sinó els actors petits. I personalment, he vist gegants sobre l'escenari

Si haguéssim de definir aquesta obra en una paraula, utilitzaria el títol d'aquesta, un Despertar. Un despertar d'emocions cap al públic, el despertar d'un grup amb un potencial increïble i el despertar d'una obra complicada amb un meravellós resultat.

Moltíssimes felicitats. Ens veiem sobre l'escenari!

Dani Vergés

Spring Awakening

El despertar de la Primavera (2)

El Grup Jovenil de l'Escola de Teatre va representar els passats dies 30 i 31 de març, el musical *El Despertar e la Primavera*. En aquesta obra es conta l'experiència d'un grup d'adolescents sobre el despertar sexual en una societat represiva.

Moments de gran dramatisme, com el suïcidí d'un dels nois, i l'experiència amorosa entre altres dos.

Els números cantats i ballats, molt ben aconseguits, amb veus en directe. Bona representació artística per part de tots els actors i actrius i molt bona la direcció de la Clara Solé, la Mireia Orrit i la Carme Millán.

Moltes felicitats a tots i... endavant!

Ricart Terradas I Mut

El Centre

A finals d'abril vam gaudir del musical dirigit per Clara Solé i creat pel grup de Teatre de Joves. Cinc noies i nois, en contra de la seva voluntat, excepte un, són internats en un centre de desintoxicació de les noves tecnologies: El Centre.

El psicòleg encarregat de redirigir la seva vida, amb subtileza i paciència els fa adonar que un altre manera de viure és possible, relacionant-se entre ells, compartint angoixes i resolent problemes. Però res és el que sembla en *El Centre*.

Una obra que aboca a reflexionar en quin món vivim actualment i que convida a parlar i discutir com enfrontar-se a aquest futur.

Impecable l'actuació d'aquests sis actors, tant en interpretació com en dicció i veu. Felicitats a tots ells i a la magnífica direcció.

Cecília Font

VIDA DE LES SECCIONS

El Centre (2)

El Grup de Joves dels Lluïsos va representar els dies 26, 27 i 28 d'abril, el musical *El Centre*, una obra de creació pròpia, en la que uns joves tenen les seves experiències de la manera de viure i de captar-se els sers humans i així poder analitzar i valorar la forma de viure.

Molt bona la interpretació dels sis joves que interpretaven l'obra i perfectes les parts cantades, amb una bona entonació i vocalització.

La part tècnica, llums i so, bona i magnífica la direcció de la Clara Solé, una noia emprenedora i que ho fa amb molta traça. BRAVO!

Moltes felicitats a tots i una abraçada.

Ricard Terradas i Mut

El Centre

Embolica que fa Fawltly

El Cap de setmana del 3 i 4 de Maig, el grup infantil del Divendres dirigit pel Sergi Fontanals i la Laura Canales ens va presentar l'obra de teatre *Embolica que fa Fawltly*.

Aquesta obra és una adaptació de la popular sèrie de la BBC *Fawlty Towers*. Aquest es caracteritza pel seu típic humor anglès ple de personatges estrafolaris i de situacions que no poden para d'embolicar-se.

L'obra de teatre es desenvolupa en un hotel propietat del matrimoni Fawltly. Aquest hotel serà l'escenari de tota una sèrie d'embolics. Començant per uns diners que guanya en Basil Fawltly en unes apostes de cavalls i el com passen d'unes mans a unes altres per a evitar

Embolica que fa Fawltly

que la seva dona, la Sybil, se n'adoni que el seu marit ha tornat a apostar després de molts anys sense fer-ho. Aquests diners no seran els únics que comportaran un embolic i una situació divertida, ja que, l'arribada d'una clienta mig sorda i empenyada causarà un altre embolic lligat a uns diners que ella ha perdut i que està convençuda que algú els ha robat. I ja per acabar aquesta onada de malentesos, un nou client que afirma ser un inspector d'hotels portarà de bòlit al director de l'hotel, el germà de la Sybil Fawly.

Els actors van fer una molt bona feina interpretant tota aquesta colla de personatges. Cada personatge tenia la seva personalitat. Des del matrimoni Fawly, que semblava una parella anglesa de finals de segle, el director, que no podia anar més atabalat, el "botones" amb un greu problema de comunicació per no saber català, el servei de l'hotel que cada una tenia la seva pròpia personalitat i tota la resta de clients de l'hotel que cadascun era més es-trafolari que l'anterior, porten aquesta obra a un sense fi de divertides situacions.

Cal destacar també la direcció, ja que re-crear els escenaris d'un hotel de finals de segle no és del tot fàcil. Quan parlem de les feines dels directors també hem de tenir en compte com s'han assajat les transicions perquè no es perdi el fil de l'obra i també la distribució d'espais.

Molt bona feina i moltíssimes Felicitats.

Dani Vergés

Embolica que fa Fawly (2)

El Grup Infantil del divendres la comèdia *Embolica que fa Fawly*, un arranjament de la coneguda sèrie de TV els anys 70, *Fawly Towers (Hotel Fawly)*.

Representa les peripècies del personal d'un hotel, on tothom fa el que vol i provocant uns enrenous molt divertits.

Els petits actors varen fer una bona interpretació, com en Lluç Aries, en Jordi Albacete, la Martina Cabra, entre d'altres, així com també cal destacar el simpàtic personatge d'en Manuel, ben interpretat per Marc Rastrilla.

Llum i son be. Bona la direcció d'en Sergi Fontanals i la Laura Canales, també autors de l'adaptació de l'obra.

Felicitats a tots i... SOM-HI!

Ricard Terradas i Mut

Mort per assassinat

El Grup Infantil del dilluns va interpretar, els dies 1 i 2 de maig, la comèdia *Mort per assassinat*, adaptació de la pel·lícula *Un cadàver a les postres*, de l'any 1976.

Representa una excèntrica milionària, que ha convidat a sopar els més prestigiosos detectius del món. Mentre tots sopen, la milionària els hi anuncia que, a mitjanit hi haurà un assassinat...

Comèdia d'humor negre de la qual els joves actors varen fer una bona interpretació, com la Mar Lorca, la Yasmin García, entre d'altres, així com també cal destacar a l'Edu Soriano, en el paper de majordom i el Patrick van Bergen en el fantasma del quadre.

Be l'equip tècnic i molt bona la direcció de la Isa Termes.

Felicitats a tots i... ENDAVANT!

Ricard Terradas i Mut

Quin disbarat d'assassinat

El cap de setmana del 18 i 19 de Maig, l'escenari va albergar les obres del grup d'iniciació i infantil dels dimarts.

El grup d'iniciació dirigit per la Paula Casanovas ens va presentar "Quin disbarat d'assassinat". Una obra curteta i molt divertida sobre un misteriós assassinat i la seva posterior resolució. L'obra es caracteritzava per la quanti-

Embolica que fa Fawly

VIDA DE LES SECCIONS

tat de tòpics que podríem trobar als clàssics de misteri com per exemple, a les obres d'Agatha Christie: un misteriós assassinat, una llarga cua de sospitosos que no acaba i un gir argumental final que deixa a l'espectador amb un pam de nas.

Cal destacar la gran actuació que ens van oferir els petits actors de la casa. Tots els personatges eren diferents entre ells i us puc assegurar que això no és fàcil. Cada actriu i actor va interpretar a la seva manera el seu personatge, fet que els convertia en personatges únics i inimitables.

Tenim planter, si senyor!

Dani Vergés

Quin disbarat d'assassinat(2)

Els dies 18 i 19 de maig es representaren dues obretes de teatre. La primera, *Quin disbarat d'assassinat*, interpretada pel Grup d'Iniciació dels dilluns. En una casa hi ha hagut una desaparició inesperada, però gràcies a la intervenció de la senyora fletxa i el detectiu Persino, tot acaba solventant-se.

Una obra plena de situacions divertides, amb uns personatges molt simpàtics i els petits actors varen fer una bona interpretació, dirigits molt bé per la Paula Casanovas. Llum i so, correctes.

Ricard Terradas i Mut

Anem a la platja

La segona obra, *Anem a la platja*, interpretada pel Grup infantil dels dimarts 2. Explica l'aventura de dues noies que decideixen fer surf enmig d'una tempesta. De sobte, es troben a una altra platja que els hi és familiar. Han aparegut enmig de la seva pel·lícula preferida! Però, com podran tornar a casa? Gràcies a les altres noies s'han surten de la seva aventura.

Uns bons números musical que van complau-re molt als assistents; una bona interpretació de les joves actrius i molt bona la direcció de la Marta Solé, una noia amb empena i que cada vegada ho fa mes be.

Felicitats a tots i... ENDAVANT!

Ricard Terradas i Mut

Anem a la platja (2)

El grup infantil de dimarts ens va presentar "Anem a la platja" dirigida per la Marta Solè. L'any passat, aquest grup ens va presentar l'adaptació de Disney Aladdin, aquesta va ser un èxit. Així que si una cosa surt bé, per què no repetir-la?

Aquest any parlem de l'adaptació de la pel·lícula, no tan coneguda, "Teen Beach Movie", que va emetre ara farà uns anys el canal Disney Channel.

L'argument de l'obra es basa en una temàtica Shakespeariana: una amistat prohibida que no es pot efectuar per culpa de pertànyer a dos grups diferents enemistats. En aquest cas, els dos grups eren els surfistes contra els motoristes. Dos grups de Hawaii que lluiten pel control de la zona, però més concretament, pel restaurant del poble que tant un grup com l'altre l'utilitzen de punt de reunió. Amb aquest argument ja seria suficient per a obtenir una obra amb uns resultats interessants i divertits. Doncs això no és tot, l'argument es barreja amb una trama bastant diferent. El cas és que aquest argument és una pel·lícula. Més concretament, la pel·lícula preferida de les dues protagonistes. Després d'una tempesta molt forta, les dues protagonistes es desperten dins d'un espai que els resulta molt familiar. Ràpidament se n'adonen que es tracta de la pel·lícula que veuen sempre juntes i que l'única manera de tornar a la realitat és intervenint perquè la trama arribi al seu final.

Aquest argument que podia resultar tan complex, no va comportar cap problema. Gràcies a l'actuació de les joves actrius, el públic no va tenir cap dubte ni pregunta quan va acabar l'obra. Ningú es va perdre, i això va ser possible gràcies a que tots els actors parlaven alt i clar. Aquesta és la base dels actors i actrius que comencen, quan se t'escolta sobre l'escenari, tot lo altre sorgeix sol.

Per posar la cirereta al pastís, els números musicals ens deixaven veure les qualitats de dansa que tenen els actors de la casa, i en aquest cas, vam veure una direcció musical molt al nivell del qual la Marta Solé ens té acostumats.

Moltíssimes felicitats

Dani Vergés

L'orinal

Els dies 25 i 26 de maig el grup d'iniciació de dimecres ens va representar l'Orinal. En aquesta obra veiem com un dels fills de la família Papadakis fa anar amunt i avall a la seva família i a un grup de científics. L'obra va saltant de temporalitat transportant-nos des de l'antiga Grècia fins l'actualitat. La representació va ser molt divertida i acompanyada i ben harmonitzada amb música i escenografia. Evidentment cal fer una menció per als petits de la casa, que tot i la seva curta edat han pujat a un escenari i van aconseguir fer riure i gaudir a tot el públic. Felicitats grup!

30 milions

El grup infantil de dimecres ens va representar els dies 25 i 26 de maig 30 milions. L'obra gira al voltant de la Megan, una jove òrfena que de cop i volta li cau una herència de 300 milions i això li canvia la vida per complet. Com a condició per cobrar aquesta herència haurà de gastar els 30 milions que donen el nom a l'obra, per arribar a final de més igual de pobre com al principi. Per aconseguir aquest objectiu no estarà sola i l'acompanyaran un seguit de personatges que aniran canviant el seu comportament respecte la protagonista a mesura que els diners es van acabant. L'obra ens mostra com els diners poden canviar a les persones, però com l'amistat està per sobre de tot. M'agradaria felicitar a directors però sobretot als actors perquè tenien un repte majúscul amb un text extens i van aconseguir que el públic ens hi passéssim d'allò més vist. Continueu per aquest camí perquè fareu continuareu fent grans coses. Felicitats!

L'orinal (2)

Els dies 25 i 26 de maig es representaren dues obretes de teatre. La primera, *L'orinal*, interpretada pel Grup d'Iniciació dels dimecres. Una família te un fill molt entremaliat i que tot ho enreda. Per acabar d'embolicar la troca, uns antropòlegs descobreixen un orinal que resulta ser antiquíssim. Una comèdia molt "profunda i que fa pensar.."

Bona interpretació dels actors dirigits per la Júlia Asin.

Ricard Terradas i Mut

30 milions (2)

La segona obra, interpretada pel Grup Infantil dels dimecres, *30 milions*, conta la història d'una nena orfe que rep una herència de 300 milions d'euros, però, això si, per cobrar-la, abans s'haurà de gastar 30 milions, però sense comprar res ni malgastar-ne un euro!

Situacions divertides i personatges simpàtics, i uns números musicals molt lograts, amb la col·laboració del Grup d'Iniciació del dimecres.

Bona interpretació, una part tècnica perfecta i una bona direcció de Isa Termes i Dani Vergés.

Felicitats a tot i... ENDAVANT L'ESCOLA DE TEATRE!

Ricard Terradas i Mut

Intensa Ment

El cap de setmana de l'1 i 2 de Juny el grup de la Núria Martínez i la Xènia Esteve ens va presentar l'obra *Intensa Ment*.

Aquesta obra basada en la pel·lícula, guanyadora de l'Oscar a la millor pel·lícula d'animació l'any 2015, personalment té un dels millors arguments que he vist mai.

La pel·lícula, o l'obra en aquest cas, tracta d'una manera animada i divertida que és el que ens passa pel cap cada cop que prenem una decisió o desenvolupem un sentiment. I és que la premissa d'aquest argument és: *Que passaria si els sentiments tinguessin sentiments?*

La història ens explica el viatge que fa la Riley, una nena d'onze anys, amb la seva família a San Francisco i el com s'adapta. Però el que és més interessant és el que passa dins de la seva ment en aquest llarg viatge. L'Alegria, la Por, la Tristesa, la Ira i el Fàstic prenen formes antropomòrfiques i s'encarreguen de dirigir el comportament de la Riley. La pel·lícula explica la ment com un nou món dividit en diferents seccions: el quadre de comandament on estan les emocions, el món dels somnis com si fossin uns estudis cinematogràfics o el subconscient com una presó on habiten totes les nostres pors. Des de que arriba a San Francisco, la Riley comença a tenir problemes d'adaptació fruit del descontrol que pateix perquè de cop i volta, l'Alegria i la Tristesa s'endinsen per error per tots els racons de la ment. L'argu-

VIDA DE LES SECCIONS

ment també ens fa reflexionar sobre de quina manera l'alegria i la tristesa estan tan unides.

Aquesta trama tan complicada, com us deueu pensar és difícil d'adaptar com a obra de teatre, doncs les dues directores van fer-ho d'allò més bé i també, gràcies a un departament d'attrezzo tan professional com són l'Anna i el Jordi, que mai ens cansarem d'agrair la feina que fan per tots nosaltres, l'obra és gairebé representada a la perfecció respecte a la pel·lícula.

Els actors van fer una molt bona feina, ja sigui portant a l'extrem una emoció en el cas de les cinc emocions principals, com tots els diferents personatges que anaven sortint al llarg de la història, des de l'antic amic imaginari de la Riley fins al pallaso protagonista de la majoria dels malsons.

En aquestes obres es veuen exemplificades totes les feines que passen per alt a la majoria d'obres de teatre: uns meravellosos Attrezzo, vestuaris, llums, música i, per descomptat, una implicadíssima direcció.

Moltes felicitats!

Dani Verges

Intensa Ment (2)

La segona obra, *Intensa Ment*, interpretada pel Grup Infantil dels Dimarts 1, tracta de les vivències d'una nena, la Riley, a la qual acompanyem mentre és fa gran i vivim amb ella les seves cinc emocions principals: Alegria, Tristesa, Fàstic, Por i Ira.

Obra molt ben interpretada, sobretot per la Paula Villa en el seu paper de Riley. Bé la part tècnica i bona feina de direcció de Núria Martínez i Xènia Esteve.

Felicitats a tots i... SOM-HI, NOIS !!!

Ricard Terradas I Mut

Vecinos en su salsa

Els passats dies 1 i 2 de juny es representen en el nostre teatre dues obres per grups de l'Escola de Teatre.

La primera, *Vecinos en su salsa*, una peça curta interpretada pel Grup Disart, en la que uns veïns d'una casa tenen tots la seva particular forma de viure: una parella d'avis, dos

gais i també el pare amb dos fills *Ninis*, etc.

Aquest grup Disart, muntat l'any 2017, pertany a la nostra Escola de Teatre i és format per un grup de persones amb discapacitats intel·lectuals per comunicar-se amb el seu entorn, portats per Júlia Asin i Núria Martínez.

Ricard Terradas i Mut

Teen Revolution

El cap de setmana del 22 i 23 de Juny vam poder veure l'obra de *Teen Revolution* dirigida per Elias Ashtari. El grup de divendres juvenil de text ens va presentar una obra divertidíssima d'sketchos sobre la realitat de la Juventut avui en dia. L'Elias, que ja ens ha ensenyat anteriorment el seu talent per poder dirigir a joves en matèria teatral, va dirigir una obra que molt probablement va estar escrita i afiançada pel mateix grup.

Els sketchos representaven situacions quotidianes de la vida d'un jove qualsevol. L'obra tocava temes tan del dia a dia com *el demanar permís per sortir de festa als pares*, la influència de la tecnologia en les nostres relacions, el dilema d'haver d'escollir una carrera universitària, el fill ideal i l'empoderament femení entre molts altres.

El millor de l'obra era veure els somriures còmplices dels pares i familiars dels actors i com es sentien representats davant les situacions que, ben segur, han viscut en algun moment en les seves respectives llars. Els joves van representar els personatges com si es tractes de la seva pròpia vida, i no ens equivoquem per a res dient que segurament tots ells s'han vist involucrats enmig d'alguna d'aquestes decisions.

Personalment crec que és una de les millors obres que s'han fet últimament als Lluïsos d'Horta, ja que igual que el programa de TV3 *Polònia* explica la realitat política en un tó satíric, *Teen Revolution* explica una etapa tan important, i tan complicada (no ens enganyem) d'una manera entretingudíssima i amb un discurs humorístic i crític.

Una combinació de música, humor, enginy i discurs empoderador de la joventut ha fet que aquesta obra dibuixes un somriure generalitzat a tot el públic.

La meua més sincera enhorabona! Continueu treballant com ho feu i l'èxit us arribarà sol.

Dani Vergés

NOTA IMPORTANT PER A FAMILIARS DELS MEMBRES DE L'ESCOLA DE TEATRE

La quantitat d'obres representades pels membres dels grups de l'Escola de Teatre, ens impossibilita, per manca de recursos, el poder fotografiar totes i cada una d'elles per a poder publicar-ne en aquest butlletí.

Preguem de la bona voluntat dels pares, mares, tiets, tietes, germans, germanes i fins i tot cosinets/etes, que acostumen desde la platea de la sala d'espectacles fer fotos i videos amb els seus mòbils, als artistes que suen la cansalada dalt de l'escenari, que de tant en tant ens reenviïn fotografies a través del mòbil a info@lluishortat.cat i així poder-les publicar.

Moltes gràcies pel favor que ens feu! (Farem constar el vostre nom al peu si així ho demaneu).

Consell de Redacció

SOTA ESCENARI GRUP DE TEATRE

El dissabte 9 de febrer i diumenge 10, el grup de teatre *Sotaescenari*, va presentar l'obra *Carnaval*, de Jordi Galceran, produïda i dirigida pel mateix grup. Un thriller policíac de la mà de Jordi Galceran (l'autor d'*El Mètode Grönholm*)

Aquest thriller policíac és pur suspens teatral. En una comissaria de policia quatre agents intenten resoldre la desaparició d'una criatura. No hi ha pistes, ni mòbil ni tampoc no es demana rescat. Cap explicació lògica: només la presència del mal, un mal desconegut i sàdic, que sacseja la vida de tots els personatges.

Sergi Belbel n'ha dit: *L'autor s'ha proposat desafiar l'espectador, fer-lo vibrar, sofrir, sentir i, a més, plantejar reptes a la seva intel·ligència i a la seva sensibilitat.* Què més es pot demanar?

Una realització, interpretació i direcció coral del grup *Sotaescenari*.

Felicitations i molta empenta!

La Veu dels Lluïsos

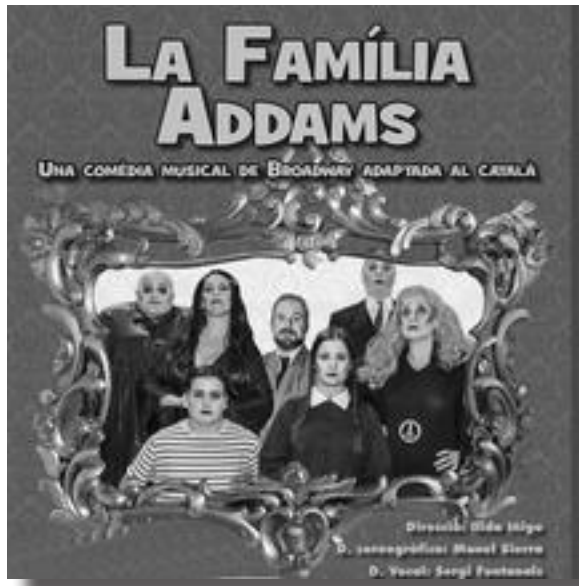

CARNAVAL

CARNAVAL

VIDA DE LES SECCIONS

VIST DES DE DINS (LA FAMILIA ADDAMS)

14

Quan ens van convocar a una reunió a tots els membres de l'Auca i ens van dir que es proposava interpretar el musical de La Família Addams, molts de nosaltres vam quedar sorpresos i bocabadats. Si el darrer musical que l'Auca va fer va ser Catalans a la Romana, i d'això en fa un bon grapat d'anys!! Van exclamar alguns.

Però ens va picar el cuquet i vam sentir unes pessigolles per tot el cos. El repte era important i per una banda ens feia molt de respecte i per una altra ens venien les ganes de tirar-ho endavant... I així ho vam fer.

Sota les directrius de l'Ilida Iñigo, es va posar en marxa tot l'equip, amb el primer entrebanc donat per la companyia professional -que no havia de venir a Barcelona- i que la va interpretar al Coliseum durant les mateixes dates que teníem programades. Es va haver d'ajornar i al final la vam haver de fer *d'amagat* sense donar-hi massa publicitat, per allò de la competència... ja sabeu.

Però vàrem seguir. En Sergi Fontanals ens va ajudar a preparar a tots els que cantàvem, i és que ho vam fer en directe. La Isa Termes es va encarregar de coordinar a tots els ancestres, en Manel Sierra va preparar les coreografies, la Marta Fernández estava molt atenta a la logística i a ajudar a que les escenes quedessin ben lluides. La directora feia mans i mànigues per

GRUP DE TEATRE L'AUCA

ajustar-ho tot mentre altres membres feien altres feines. La Katy Pahilez, tisores i agulles en mà, va preparar uns magnífics vestuaris per a tothom i un grapat de nosaltres ens vàrem encarregar de muntar els decorats pintant, llimant i clavant tot el que feia falta.

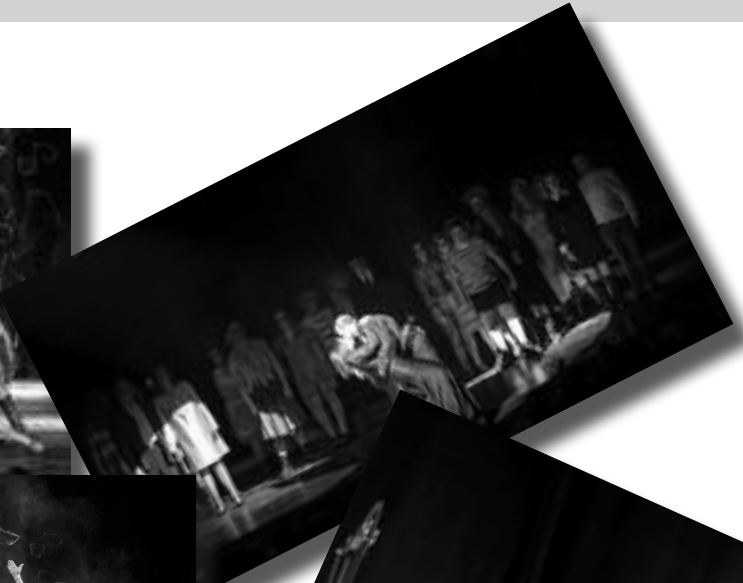
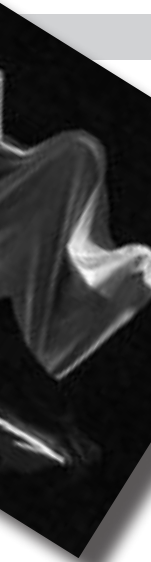
Els tècnics per la seva part anaven preparant llums, micros i músiques perquè tot sortís degudament i al seu moment, sense entrebancs.

I va arribar el moment de l'estrena. Alguns de la casa no ho teníem gaire clar, i nosaltres teníem es nervis a flor de pell, però va resultar un veritable èxit del que ens sentim especialment orgullosos. El públic s'ho va passar molt bé i això és el que conta.

Les notícies corren i ens van contractar per fer un *bolo* a Tossa de Mar, i allà que ens vàrem anar tots els que podíem. Es van haver de substituir alguns dels actors que per motius de feina no van poder desplaçar-se, però la representació va donar molt a parlar i el públic va aplaudir a rabiar. Va valer la pena l'esforç de muntar de nou els decorats, aquest cop dins un frontó i a l'aire lliure amb la dificultat del vent que feia tremolar tant els decorats com a nosaltres que temíem que tot se'n anés en norris, però va resistir com ho van fer els micros i el só, degudament controlat pel nostre Ricard. I és que actuar a l'aire lliure no és pas el mateix que dins d'un teatre.

I ara... Repetim!!! Si algú es va quedar sense poder veure la representació, te una nova oportunitat el mes de setembre. Us hi esperem.

Antoni F. Araujo

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre de tots per a tots

LES FESTES DE SANT LLUÏS I LA RE-VENTAFOCS

Cada any per Sant Lluís, la muntem grossa a casa nostra per celebrar l'aniversari del nostre sant patró. Un aniversari que ens serveix d'excusa per a reunir-nos socis de totes les edats a fi i efecte de preparar una representació teatral per a goig de tots aquells que no han pogut estar dalt de l'escenari.

De la mateixa manera que pares i avis reuneixen als seus fills i nets al voltant de la taula o del sofà de casa per explicar-s'hi un conte, enguany s'ha fet el mateix als Lluïsos.

Els actors i actrius han explicat un dels contes potser més clàssics que coneixem. *La Ventafocs*. Això sí, amb una adaptació lliure que han anomenat *La (re)Ventafocs*.

Com no podia ser d'altra manera, han pujat a l'escenari els més menuts de la casa, els adolescents i la gent gran, avis inclosos, amb una barreja de membres dels nostres grups de teatre i de socis que habitualment no fan cap tasca d'interpretació, i és que per les festes del patró, tothom hi participa i habitualment s'aconsegueixen resultats molt dignes que fan que els que ho veuen des de la platea s'ho passin d'allò més bé.

FESTES DE SANT LLUÏS

Enguany no tots hem pogut tenir l'oportunitat de veure els resultats de tant esforç, però tenim constància que l'espectacle va quedar d'allò més lluit i tothom va sortir ven satisfet, fins i tot els més grans van gaudir com a nens del conte que tantes vegades habien escoltat de petits.

Estem segurs que aquesta arrelada tradició de fer teatre entre tots per aquestes dates ha de perdurar per molts i molts anys. Des d'aquí felicitem a tots els que ho fan possible.

Antoni F. Araujo

La (re) Ventafocs

Com ja és tradició i en motiu de les festes de Sant Lluís, es va representar els dies 15 i 16 de juny l'obra *La (Re)Ventafocs*.

Es tracta d'una adaptació en clau d'humor feta per en Lluís Solé, de la clàssica i coneguda obra *La Ventafocs* i explica les desventures d'una noia que ha de fer de serventa de la seva madrastra i les dues germanastres, i que aconsegueix, gràcies a les fades, assistir al ball de gala del palau reial, i també, aquesta vegada gràcies a una sabata, la cosa acaba molt bé i la noia fins i tot es casa amb el príncep.

És una obra feta amb molta traça i amb uns personatges molt simpàtics i que res tenen a veure amb els del compte real. Un dels moments més divertits és el de l'aparició de la fada Fillola magistralment interpretada per en Pere Solé.

Molt bé la interpretació de la *Ventafocs* (Xènia Esteve), la madrastra i les germanastres (Toni Rimblas, Meritxell Caparrós i Sonia Basco, respectivament). Perfecte el príncep (Joel Ramos) i molt bé la resta d'actors i actrius de totes les edats.

Bona coordinació del balls i bona la part tècnica de llums, so i escenografia. I, finalment, magnífica direcció de la Núria Solé.

Moltes felicitats a tots i... ENDAVANT i!

Ricard Terradas

Manualitats

MÉS DE TRENTA ANYS DE MANUALITATS Entrevista a Gemma Torras

Antoni: Tinc entès que ara fa trenta anys que fas manualitats als Lluïsos, no?

Gemma: En fa més. Vaig començar l'any 85, calcula.

Antoni: Això en fa 34. Vas començar de molt joveneta doncs.

Gemma: Sí, en tenia amb prou feines 19.

Antoni: I com va ser que vas decidir-te per les manualitats? ja feies activitats aquí?

Gemma: No. De fet va ser la Maria Franquesa, que havia estat la meva catequista per la comunió, qui li va dir a la meva mare quan li va preguntar on podia anar jo a fer alguna activitat, i li va recomanar les manualitats als Lluïsos. Així es com vaig començar.

Antoni: I en aquelles èpoques, qui hi havia dirigint la secció?

Gemma: Una de les meves primeres professores va ser la Dora Serra, amb la que feia mitja. I després amb la Carme Oliva i la Josefina Valcarcel feia labors de costura. També amb la Montse Guix vaig fer macrame, i amb la Margarida Ferrate, que ens ha deixat, feia pintura, cosa que segueixo fent ara.

Antoni: Això vol dir que ara ja no cuses?

Gemma: No ara em dedico només a la pintura amb l'Anna Codina i la Paquita (no recordo el cognom) i també amb la Katy Pahilez. La Kati m'ha ensenyat una tècnica de pintura amb els dits, sense pincells, i ara estic fent el quadre d'un gos per regalar-li a una bona ami-

ga, l'Eulàlia Homar, però ella no ho sap. Espero poder fer el regal abans que no es publiqui aquesta entrevista.

Antoni: Segur que aquests treballs ja els haurem vist a les exposicions que cada any es fan per la festa major. Aquest any que hi exposaréu?

Gemma: Aquest any l'exposició serà només de pintures, no se dir-te perquè.

Antoni: I amb tot el que has anat fent durant tants anys, segur que tens un bon grapat de treballs, veritat?

Gemma: I tant! Però no els guardo pas tots. En regalo molts. Guardo però un treball d'una manteleria amb uns tulipans i margarides a la que li tinc un especial apreci.

Antoni: I, apart de les manualitats, no fas cap altra activitat aquí a la casa?

Gemma: La veritat és que no, però n'he fet moltes de coses aquí, com per exemple ajudar al bar ara ja fa uns anys, i durant les festes de Sant Lluís, posant cadires o fent el que se'm demanava. Sempre m'ha agradat ajudar en tot el que puc, de fet també col·laboro amb el Calliu, on hi vaig els dissabtes a dos quarts de sis del matí.

Antoni: Carai! Això sí que és matinar.

Gemma: Doncs sí. I aquesta feina ha fet que la meva amistat amb la Núria Font i tota la seva família s'hagi enfortit. És una amistat que ja ve de lluny. Jo era molt amiga del seu germà Jaume, que va morir de molt jove per una malaltia. Fins i tot durant un espectacle a Barcelona amb els Globetroters, m'hi vaig posar al mig perquè em donessin una gorra que jo li vaig donar a ell. Però no s'acaba aquí la cosa. Com que amb la Núria cantabem juntes a la parròquia per les misses, ara ens hem animat a cantar a la coral.

Antoni: O sigui que a més a més de les manualitats, ara et dediques a cantar. No és això?

Gemma: Això mateix.

Antoni: Doncs només em queda que felicitar-te per les teves activitats i desitjar-te que les puguis fer durant molt de temps. A veure si d'aquí a uns quants anys podem tornar a xerrar i comentar les coses que vas fent.

Antoni F. Araujo

VIDA DE LES SECCIONS

18

Òpera de cine va néixer amb la intenció d'apropar aquest fantàstic espectacle a la gent, i on el preu no sigues un obstacle per no conèixer un món on s'ajunta la música, el cant, la interpretació i també la dansa, i on l'escenografia i té un paper molt important, amb muntatges que sovint ens transporten el desenvolupament temàtic de l'obra a altres temps i que ve a demostrar-nos la atemporalitat de l'art.

Intentem que cada temporada hi hagi varietat d'autors, per així tenir una visió general de les diverses èpoques —tècniques i artístiques—, de l'òpera.

Us hem de dir que encara no tenim triades totes les projeccions que farem properament, però el que si us podem avançar és que tindrem una obra de Puccini, una de Verdi i un altra de Txaikosky. La resta... ja veurem.

I és que la selecció de les òperes no és senzilla; les busquem totes en suport blu ray —que dona molta qualitat— i en subtítols en català o castellà, (curiosament hi ha moltes òperes en que la quarta llengua és el coreà. Que hi farem!)

Per pal·liar una mica les limitacions abans dites, aquesta propera temporada provarem d'emetre una òpera en suport DVD, que té un major catàleg, si considerem que el visionat és bo —pel que fa al so suposem que no hi hauran diferències—, i se'ns obriria la possibilitat de més muntatges.

Així doncs, us esperem a la que serà la **setena temporada!!**

Anna Bartra

Òpera de Cine

Puccini

Verdi

Txaikosky

Grup Coral Horta

Ja som al llindar de l'estiu. Ha passat el temps, potser massa de pressa, mentre, assaig rere assaig, hem anat teixint cançons: algunes de noves per a nosaltres, d'altres que reposaven a l'arxiu de feia anys i que hem volgut recuperar tot fent una passejada per la llarga història de quaranta anys cantant.

Al setembre tindrem el goig d'oferir-vos un concert que, al llarg d'aquests mesos, hem preparat amb molta il·lusió per tal de poder celebrar el 40è. aniversari amb tots els ets i uts, contents d'haver pogut arribar fins aquí envoltats de música.

Al tancament d'aquest Butlletí ja s'havia celebrat aquest concert, consistent en tres blocs diferenciats: cançons tradicionals, d'autor i d'autors catalans. El públic assistent en va gaudir molt.

I anirem més enllà després d'aquests quaranta. I no defallirem. Perquè el nostre compromís amb el país i amb el barri passa per mantenir encesa la flama de l'associacionisme a través de la música coral.

Montserrat Minguell Roselló

Atenció totfrom! →

En el número anterior d'aquesta revista que teniu a les mans, us dèiem que inauguravem (millor dit: reinauguràvem una vella secció que en el seu temps havia gaudit d'un èxit espatarrant: **Un Racó dels Lluïsos**.

Com que no hem tingut cap proposta d'endevinament de l'endevinalla, doncs us la tornem a posar a veure si moveu el c... i us espavileu.

Si no tenim cap proposta un altra vegada, us prometem que ens donarem per entesos i no publicarem mai més aquest **Racó**. Apa

19

ENDEVINEU ON ÉS EL RACÓ DELS LLUÏSOS QUE US PRESTEM EN AQUESTA FOTO DE L'ESQUERRA. POSEU LA RESPOSTA DINS LA CAPSA QUE TROVAREU AL BAR I GUANYAREU UN **PREMI SORPRESA SI L'ENCERTEU !**

Maria Díaz Gómez
Advocada laboralista
ICAB 32.388

Via Layetana n.º 36, 7e 1^a
08003 - Barcelona
Tlf 644.606.153

Acomiadaments, incapacitats, jubilacions, prestacions familiars, reclamacions laborals, accidents,...
Assessorament autònoms i pimes, altes, baixes, contractacions,...

Estampació de samarretes
Segells de goma en 1 hora

Plaques per
bústies, horaris, etc.

Tota mena de regals
publicitaris per empreses
i particulars
(bolígrafs, agendas, tasses, etc.)

10%
de descompte en la seva compra
Oferta vàlida fins el 30/6/2019
presentant aquest anunci
en confirmar la comanda

Avinguda Mistral, 36
(Metro Rocafort L1)
Tel. 93 518 22 55
www.attractis.cat

VIDA DE LES SECCIONS

*Esbart Folklòric d'Horta*SEGUIM AMB LA DANSA I LA
CULTURA CATALANA

JUNY 2019

En primer lloc explicar que hem signat el conveni de col.laboració amb el Consorci de Normalització Lingüística i tot i que això ja es venia fent des de fa temps, aquest cop i gràcies a la Montse Casabó, s'ha obert una porta a fer diferents col.laboracions:

1) fer portar l'exposició sobre el gran folklorista Aureli Capmany «**La dansa i l'Esbart Català de Dansaires**» als Lluïsos, a finals d'any (del 2 Novembre al 2 Desembre).

2) La realització d'un taller sobre els esbarts en les classes de llengua i cultura catalana. A aquest taller hi varem anar el Martí Aranda i jo, Mercè Saló, i a banda d'explicacions mitjançant *powerpoint*, varem ensenyar passos i també una dansa. Tant l'alumnat com la mestra Fina Prats, varen restar molt contents fins al punt que un petit grup ha vingut amb nosaltres a Montserrat i després ha assistit al festival de Primavera (com deia la Ramona -una de les més entusiastes- :tot per la cultura catalana).

Donat que en el grup hi havia un interès per anar a Montserrat, varem pensar que potser ens podríem inscriure a l'Aplec que hi fa cada any l'Obra del Ballet Popular. Enguany hi érem 12 esbarts i uns 150 dansaires. La vivència és molt emotiva. A continuació transmeto el discurs que va fer el germà Joan Mª Mayol, ex-veí d'Horta i germà de la nostra col.laboradora Maria Mayol:

L'Obra del ballet Popular / 63à Trobada, 19 de maig 2019

Sigueu benvinguts tots els Esbarts Dansaires que, convocats per l'Obra del Ballet Popular, sou avui aquí a Montserrat per compartir el geni ballador del nostre País als peus de la seva Patrona la Mare de Déu de Montserrat.

La Tradició popular expressa, plàsticament i de fet, el goig de la vida, l'alegria del seu sentit més pregon. Com la pietat popular en la pregària interior, la dansa, anticipa i fa present l'esperança per ajudar a vèncer les dificultats.

Hi ha una dansa per a cada moment: dansa pels nuvis, una pels infants, per la festa major a la vila o pels diumenges després de la missa major. Al voltant d'una foguera o per festejar la sega o la verema. La dansa sempre és present, i amb ella els dansaires i els músics fan que el cor i l'ànima reprenguin un bon ritme i un millor moviment.

La dansa popular expressa una manera de ser, de conuiu, de mirar el cel i de donar-se les mans per abraçar més fort als de casa, per refer amistats, per fer més planer el camí i no deixar ningú al marge de la festa de la vida que ens ve de Déu i a Déu s'encamina amb esperança i amb goig.

Fer tradició, com feu avui, demana esforç i il·lusió; res no s'improvisa; i és que tota cosa bona té necessitat del millor de cadascú. L'esforç no és en va i la il·lusió no és inútil, són els qui renoven l'esperit i fan l'amor més gran.

Amb aquest amor heu fet l'ofrena tradicional de la música, de la dansa i de les flors a la Mare de Déu. Entrem doncs a casa seva amb el goig de saber-nos estimats i acollits per Ella en tot el que portem al cor, i convidats per Jesús mateix a la seva taula de festa que refà els nostres cors en la dansa quieta i la música callada de l'Esperit.

L'aplec va finalitzar amb la sardana és la *Moreneta* ballada per dansaires i acompanyants i amb el cant dels Segadors, interpretat tot per la cobla Ciutat de Granollers.

Com ja havíem promès i mercès al Projecte *Cultura Popular als Ateneus* hem seguit amb la trobada de Primavera, comptant amb l'esbart Maragall de Sant Andreu, que ha presentat

Essències. No volem deixar d'esmentar que és on balla el nostre estimat Jordi Ginestet, acompanyat ja dels seus fills (quina enveja!). Nosaltres hi varem col.laborar amb 2 danses intentant no desmerèixer massa d'aquest grup de dansa tan "sublim" (com deia un espectador).

Només dir que ens agradaria molt que en les ocasions en que l'esbart balla a la casa, els socis que són al bar entressin a veure'ns i així poder compartir les activitats de les diferents seccions.

En quant a projectes, seguirem participant i intentant que no decaigui el dia de dansa catalana de la Festa Major que serà el 15 de setembre.

Igualment, dir que als Lluïsos s'ha reprès el grup de *ball de bastons*, cosa que ens fa molta il.lusió. Seguirem pensant projectes per a incentivar aquestes iniciatives.

Mercè Saló Caminal

63a. TROBADA A MONTSERRAT

GALERIA FOTOGRÀFICA LA (RE)VENTAFOCS

VIDA DE LES SECCIONS

Vespres de Jazz

Ni la pluja pot amb Vespres de Jazz iii

Finalitza la XI temporada de Vespres de Jazz en aquest curs 2018-2019.

*El gener van gaudir de la Jam de **Jazz Class Jammers** amb els membres de la La Locomora Negra. Sempre un luxe i un plaer.*

*El febrer, i sense buscar-ho ens va sortir un gran concert feminista. La **Big Mama Montse & Sister Marion & Sweet Marta** ens van oferir un meravellós concert de Blues. El que ja sabíem. Grans musics.*

*A l'abril ens visità la Irene Reig amb els seu grup **The Bop Collective** L'artista actualment instal·lada a Amsterdam, ens va venir a presentar el seu nou treball amb composicions pròpies. Un plaer tenir-la entre nosaltres*

Excepcionalment el mes d'abril vam tenir un segon concert amb l'Oriol Romaní i el Ricard Gili i el seu grup, que preparaven la gravació d'un cd. Tot i ser en dijous a la nit va ser un èxit de públic i de qualitat de so.

Vespres

*El maig i per finalitzar els concerts interiors dins del nostre teatre d'aquesta temporada vam tornar a tenir una nova presentació de cd. Aquest cop **Marc Ferrer Trio Feat Marian Barahona & Mathew Simon***

I arriba el dia. Que si el 30 de Maig ...que si l' 1 de juny del 2019(finalment 1 de Juny

ja que els de l'equip de futbol que juga al Camp Nou...va fer figa...) i agafem tots els estris, i ens desplaçem cap un lloc emblemàtic del barri, tal i com hem fet anys anteriors per fer el Jazz a la fresca.

Aquest cop al pati de la Parròquia de Sant Marcel...amb la insistència inclosa, val a dir, de Mossèn Jordi, per tal de que portéssim un

24

ELS SWING FLAMINGOS VAN SER ELS ENCARREGATS DE PORTAR EL SWING PER BALLADORS

Acostumats a fer sonar el swing amb l'orquestra més longeva del jazz català, alguns dels components de **La Locomotora Negra** han format un nou grup de swing amb més d'una trentena de temes, amb arranjaments propis i tempos ballables. En formació de septet i una instrumentació de quatre vents i secció rítmica els **Swing Flamings** tenen molt clar el què cal fer per aconseguir que els balladors de swing no deixin de gaudir del ball i el ritme sincopat.

Concert a Vespres de Jazz que es transforma de nou en un club de ball a l'estil de les mítiques sales nord-americanes com el Savoy o el Cotton Club

Una magnífica nit de Jazz a la fresca, en un ambient molt agradable. Gràcies per l'acollida.

I Tanquem la temporada amb el ja tradicional Sopar concert al Pati del Cau de la Parròquia de Sant Joan D'Horta, que ens acull un any més i que des d'aquest butlletí volem agrair novament.

Tot i tenir contractat, con cada any, el concert "sense pluja" vam tenir un petit/gran ensurt. A les 21 h puntualment, hora oficial d'inici del concert un fort xàfec va fer acte de presència, sense que ningú l'hages convidat.

Musics, i públic mullats...instruments i partitures que corrien perill

.....sopar esperant.... però res... ni la pluja va poder amb Vespres de

va poder assecar el mes imprescindible es va iniciar el concert.

El concert. Un homenatge a l'Aretha Franklin-Lady Soul

Aretha Franklin, considerada sens dubte, una de les millors veus del segle XX, i la indiscutible REINA DEL SOUL. Amb aquest concert, volem contribuir a que a través de la seva música, perduri el record popular que la va fer tant i tant gran!!

Anomenada **Lady Soul**, va aconseguir al llarg de la seva carrera diversos números ú en tot el mon. Activa amb diverses causes, es una de les cantants negres que mes va lluitar per la igualtat del drets civils i la causa feminista, causes a les que tot sovint li va posar la seva veu.

I en el nostre concert, la veu la va posar la Susana Sheiman. I quina veu!!! els que hi vam ser presents recordarem durant molt de temps aquest concert.

Ho vam anunciar_Prepareu-vos per gaudiriii..... i renoi si vam gaudir.

Acompanyada d'una gran banda on van destacar Toni Sola al saxo, David Pastor a la trompeta, Jordi Griso teclat, Yeray Hernández guitarra, Pere Loewe baix, Salvador Toscano bateria.

Gran nit, Gran Concert, Gran Veu, Grans musics. Gran ambient. Gràcies a tots!!!

*Text:Josep Magrans
Fotos: Joaquim Terradas*

VIDA DE LES SECCIONS

Tennis de Taula

Estem al final d'aquesta temporada 2018-2019 i es el moment de fer balanç del que ha succeït, tot fent un breu repàs de la trajectòria dels nostres equips.

- El nostre equip de Preferent Sènior ha fet una excel·lent temporada. Ha quedat segon del seu grup i va caure a la semifinal absoluta. Si tenim en compte que l'any anterior es va aconseguir l'ascens en aquesta categoria, es molt meritori que ja s'estigui lluitant pel títol. Moltes felicitats al Jan Tellez, Sergi Martínez, Mauro Gómez, i Xavi Pérez per la gran feina d'aquest any.

26

El Sergi Martínez es va classificar per jugar els campionats de Catalunya celebrats a Valls, on va competir a un gran nivell.

El Jan Tellez va participar en els Campionats d'Espanya celebrats a Tarragona tot mostrant un altíssim nivell de competició.

- L'equip de Segona Sènior B va quedar en una 7ª posició i un cop jugat els Plays off de descens ha aconseguit mantenir la categoria, tot i la dificultat del grup que ens va tocar. David Bartolí, Roger Mari, Manel Ebri, Javi Peinado, Javi Pazos i Josep Ramon Martínez, son els components d'aquest equip. Molts d'aquest jugadors venien de competir l'any passat en la tercera categoria, i han tingut una gran evolució.
- Tercer Sènior A Ha quedat classificat en una 3ª posició de 12 equips participants i un cop classificat per els Play off de posicions ha assolit una 12ª posició de 52 equips. Xavi Sole, Guillem Sánchez, Josep Maria Dueñas, Alex Muller, Josep Mora i Josep Costa, son els integrants d'aquest equip.
- Veterans Segona A. Molta exigència de nivell la que demana aquesta categoria. En el grup inicial vam quedar en 5ª posició de 8 equips i tot i jugar el play off per el descens s'ha aconseguit mantenir la categoria. Gran treball de

jugadors, Jaume Miro, Genis Morata, Perpinyà i Coco.

- Veterans Tercera B Inicialment es va quedar en una 7ª posició de 12 equips, i en la fase de Play off de posicions es va quedar en la primera posició. David Bartolí, Josep Mora, Josep Tomàs, Cast Soteras, Benito Moreno, Josep Martínez Manel Ebri, Xavi Sole i Roger Mari son el components d'aquest equip.
- En Josep Mora va participar en els Campionats d'Espanya veterans celebrats a Calella
- Josep Ramon Martínez i Xavi Sole han guanyat l'open de tres estrelles de l'Hospitalet, i de Reina Elisenda respectivament aconseguint una quarta estrella en els campionats de Ping Pong per tothom que promou la Federació Catalana de Tennis de Taula.

Tornem a comptar un any mes amb l'escola de tennis de taula per a nens, que funciona a ple rendiment amb 12 nens, 6 dels quals participen regularment en competicions oficials, que organitza la Representació Territorial de Barcelona de la Federació Catalana de tennis de Taula, dins del programa Circuit Promeses. També s'ha participat en les competicions que organitza el Consell esportiu de l'esport de l'ajuntament de Barcelona i que es juga en el pavelló de la Mar Bella.

Tot aquest creixement ve donat en gran part per la tasca que fa el Gualberto, el nostre entrenador de categoria Estatal.

L'equip de promeses, va quedar una tercera

posició. Molt ben jugat per part de la Meritxell, l'Alex, el Sergi i el Jan.

Novament aquest anys els Lluïsos d'Horta s'ha proclamat per quarta vegada consecutiva campió, en el torneig a nivell de districtes, que organitza el Club Natació Sant Andreu, amb la participació de 6 equips de Sant Andreu, dos del Congrés i dels Lluïsos d'Horta.

I com tancament de la temporada s'ha de fer esment de la celebració d'un torneig de federats dels Lluïsos d'Horta, resultant campió Herminio Carreño, sots campió Xavi Pérez i tercers David Bartolí i Mauro Gómez, i que amb un pica pica final, va servir per acomiadar la temporada.

Val a dir que es va aprofitar, per fer un reconeixement al nostre jugador Benet Moreno que enguany celebra els seus primers 50 anys com jugador de tennis de taula i com soci dels Lluïsos d'Horta. Va ser un acte senzill però emotiu, on se li va fer entrega d'un petit obsequi i un ram de flors a la seva esposa Paqui, pels anys d'entrega a la secció i que va comptar amb antics i actuals jugadors que li van voler fer aquest merescut reconeixement. Gràcies per tot Benet, i a per els propers 50 anys.

Josep Magrans i Breu
Vocal Tennis Taula

Benet Moreno 50 anys com a soci dels Lluïsos i jugador de Tennis de Taula

27

 A promotional flyer for the tennis club. It features the club's logo at the top left and a graphic of a tennis racket and ball at the top right. The text in the center reads:

Escola de Tennis de Taula de clubs d'Horta
Vols aprendre a jugar a Tennis de Taula???
A partir de 8 anys
Divisions grups i nivells
Entrenador de Categoria Nacional
Grups de dilluns, dimarts i dijous de 17.00 h a 20.00 h
Inscripcions obertes! Telèfon: 896.123.734
Bcnclubhorts@clubshorts.cat

 At the bottom, there are two small photographs showing people playing table tennis, and a circular logo that says "Vine a jugar amb nosaltres".

VIDA DE LES SECCIONS

Grup fotogràfic d'Horta

28

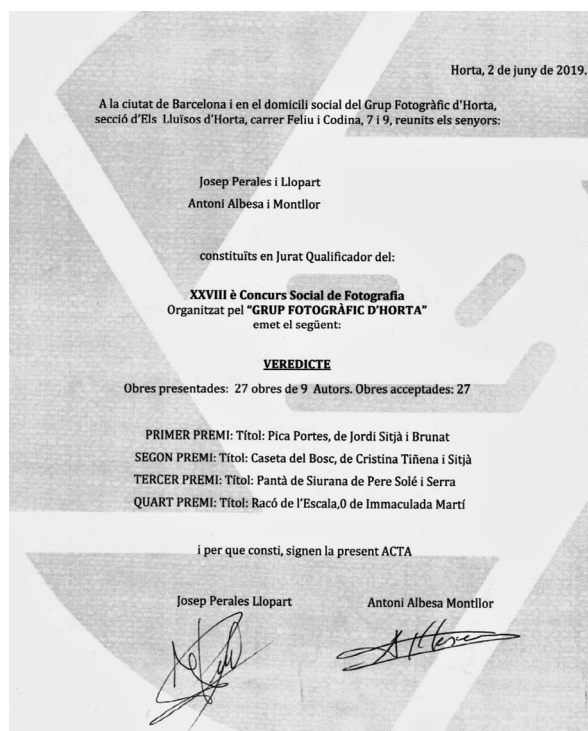
Aquests últims anys estant sent difícils, som quatre gats i costa quedar un dia que vagi be a tots, per això quan algun de nosaltres falla mirem de quedar un altre dia i així poder fer la tertúlia tranquil·lament. Seguim portant dues fotografies cada mes, una de tema obligat i l'altra de temàtica lliure. Aquest any els temes obligats han estat; octubre: diners, novembre: camins, desembre: Horta actual, gener: esports, febrer: arquitectura, març: tinta, abril: aus, maig: retrat i juny: insectes. Ha estat interessant veure les diferents visions que tenim d'un mateix tema. Vam fer de jurat en el segon concurs de fotografia de la diada castellera de la festa major, organitzat per Òmnium Cultural del Barri. Les fotografies les vam exposar al vestíbul els mesos de novembre, desembre i gener. Al febrer, març i abril vam demanar a la Federació Catalana de Fotografia que ens deixes el Premi Catalunya 2017. Al mes de juny organitzàvem el XXVIIIè concurs social de fotografia, (adjuntem l'acta del veredict).

Aquest any la participació ha baixat una mica en comparació a altres anys (potser vam enviar les bases un xic tard i també van coincidir les dates amb el viatge en creuer, el termini s'acabava uns dies després de tornar del creuer), de totes maneres seguim animant-vos a participar a tots els socis i sòcies que els hi agradi la fotografia. Seguim preparant les exposicions al vestíbul i com no el 57 concurs estatal de fotografia "Trofeu Liri de Sant Lluís" que organitzem per la Festa Major d'Horta.

A part de fer els reportatges fotogràfics de les obres de teatre de la casa, també hem col·laborat amb el Club de Judo de la Salle Horta. Fent-los-hi un parell de reportatges de fotografies en actes seus. N'estan molt agraïts de la feina feta.

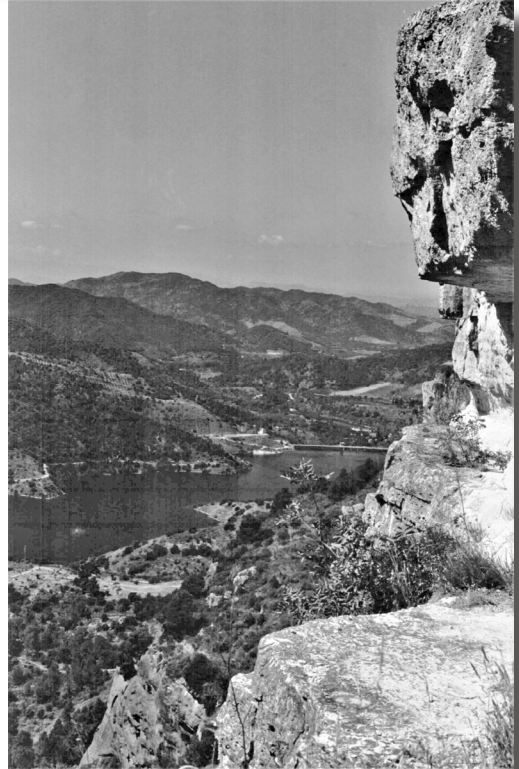
XXVIIIè Concurs Social de Fotografia (Reproducció de l'Acta del veredict)

XXVIIIè Concurs Social de Fotografia

Primer premi: PICA PORTES de Jordi Sitjà i Brunat

Tercer premi: PANTÀ DE SIURANA de Pere Solé i Serra

Segon premi: CASETA DEL BOSC de Cristina Tiñena i i Sitjà

Quart premi: RACÓ D'ESCALA de Immaculada Martí

ENTREVISTA

Dani Vergés

Soci número 348

30

En Dani surt a la portada de l'últim Butlletí representant a l'Arcàngel Sant Miquel enfrontant-se a Satanàs (Xavi Sala). Estàvem acostumats a veure a una noia representant aquest paper, sempre es diu que els àngels no tenen sexe per tant podria ser tant un home com una dona com ambdues coses alhora.

Daniel Vergés i Aragonés va néixer el 4 d'Agost de 1998 al carrer Almogàvers número 4, un piset al costat de l'Arc de Triomf. Quan tenia 6 anys, la seva família es va traslladar al Carrer Rectoria on viu amb el seus pares i el seu germà Òscar, també soci de la casa.

Dora: Quan i com vas començar als Lluïsos?

Dani: Vaig començar a fer teatre als Lluïsos d'Horta quan tenia 8 anys. Abans ja feia teatre com a activitat extraescolar a la meua escola d'enguany, els Salesians d'Horta. La meua primera directora a la casa va ser la Núria Martínez al grup infantil del dimarts. Em va fer molta il·lusió entrar i formar part de l'elenc teatral, ja que, com que vivia al costat, havia anat a veure moltes obres de teatre d'altres grups.

Dora: I com era el teu grup de teatre?, t'ho passaves bé?

Dani: Moltíssim, a més a més, era l'únic noi del grup així que gairebé sempre em tocava fer del protagonista masculí.

Dora: Quina va ser la primera obra de teatre que vas fer sobre aquest escenari?

Dani: La primera obra on vaig sortir va ser "El Conte de Nadal", una adaptació de la famosa

obra de Charles Dickens. Era una representació que es feia després de la festa del Tió.

Dora: Que prefereixes interpretar una obra musical, de comèdia o drama?

Dani: Al llarg dels anys he tocat de tot una mica i tot i que m'adapto bastant bé a tot, amb el que m'ho passo millor és amb la comèdia, que el públic no pari de riure mentre ets sobre l'escenari és un dels petits plaers de fer teatre.

Dora: Has fet molt amics, veritat?

Dani: I tant! Pràcticament la meua colla actual d'amics es va originar en el grup de teatre. La Marta, la Laura, el Joel i la Xènia són el màxim exemple.

Dora: Coneixes Horta? Que és el que més t'agrada?

Dani: Conec bastant Horta i m'encanta! És un barri amb tanta vida, cultura, història... El que més m'agrada és que continua semblant el poble independent de la ciutat de Barcelona que va ser al passat.

Dora: Has fet alguna cosa més que no sigui teatre?

Dani: Soc un Tastaolletes, he provat de tot una mica. Vaig fer futbol al Horta però després d'un any jugant a l'Aleví B alhora de passar d'equip em van recomanar que em *dongués de baixa*. Ho reconec, era bastant dolent. A més, també vaig jugar a tennis però no era la meua passió.

Dora: T'interessa la política? Vas a Manifestacions?

Dani: Actualment estic cursant Ciències Polítiques a la UB, així que d'una manera o una altre estic bastant implicat i mobilitzat.

Dora: Has rebut en alguna convocatòria?

Dani: L'1 d'Octubre vaig formar part de la muralla humana a l'escola Mare Nostrum; quan van arribar els *piolins*, ens vam seure a fer pinya davant la porta per a evitar que entressin a l'escola i ens van treure com al joc de l'*arrenca-cebes*: un a un. Però vaig tenir sort i no vaig rebre directament com altres.

Dora: Treballes d'alguna cosa?

Dani: Ara mateix estic estudiant tercer de carrera. Tot i així, a les vacances treballo al Casal dels Lluïsos com a monitor, i també cada dimecres exerceixo de co-director al grup infantil dels dimecres, m'agrada molt fer de director i m'encantaria en un futur poder portar el meu propi grup de Teatre.

Dora: Vas de vacances a l'estiu?

Dani: Els últims anys he anat a un càmping de Gerb, un poblet al costat de Balaguer, amb el meu grup d'amics abans mencionat. Però amb la família fa temps que no marxem a l'estiu per-

què col·laborem amb el programa *Vacances en Pau*, que coordina la Núria Salamé, que consisteix en acollir un nen de campaments sahrauís durant els mesos de Juny, Juliol i Agost, així que no podem viatjar gaire.

Dora: Tornant al tema del teatre, tens algun record especial?

Dani: Tinc moltíssims records especials, es podria dir que amb cada obra es van multiplicant. Però si m'he de quedar amb un en concret, segurament escolliria l'obra de *La Gallina que pogué regnar*. Aquesta va ser la meva primera obra amb un paper principal, a més a més en un moment recreava la famosa escena de la calavera de *Hamlet* i el diàleg *ser o no ser...* i quan penso en els meus orígens en el món del teatre sempre se'm passa aquesta escena pel cap.

Dora: Tens traça escrivint, ara fas la crítica de les obres de teatre al Butlletí dels Lluïsos...

Dani: Sí, em fa moltíssima il·lusió col·laborar amb el Butlletí. M'agrada molt poder expressar el meu sentit crític i escriure per a poder opinar de les obres dels meus *compatriotes d'escenari*.

Dora: Ara formes part de *Sotaescenari*, parla'm una mica d'aquest nou grup.

Dani: Doncs som un grup d'actors de la casa que vam decidir fer una nova companyia teatral autogestionada. Això vol dir que nosaltres mateixos triem les obres que fem, ens dirigim entre nosaltres i ens ocupem de totes aquelles funcions que normalment s'ocuparia un director, com el disseny d'escenografia, buscar l'atrezzo pertinent, fer un planificació de llums i sons per a posar-nos en contacte amb els tècnics etc... Ara estem preparant el nostre tercer projecte després de *El Nom* i *Carnaval*. Estem molt orgullosos de la feina que hem fet tots junts.

Dora Serra i Espada

UNA MICA DE TOT

Bitlles Catalanes 2a Copa Intercontinental de Bowling Six a Guatemala

L'any 2012, en tornar de competir per primera vegada a Centre Amèrica, a El Salvador, la Marta Solé ens deia:

Ha estat una experiència inoblidable, per la competició, per la gent i el país que hem conegut. Ara ja tinc ganes de poder participar en un futur campionat a Guatemala.

Han hagut de passar set llargs anys perquè el desig de la Marta es fes realitat. Finalment, el passat mes de juliol la Selecció Catalana de Bowling Six (bitlles catalanes), ha participat a la 2a Copa Intercontinental, celebrada a la ciutat d'Antigua, a Guatemala. Amb la Marta hem viatjat al país centre americà en Gerard Albiol de la Galera, que ja va formar part de la selecció del 2012, la Laia Roura i en Biel Poch de Tordera, del Club de Bitlles la Penya del Bistec, jugadors, en Joan Mariages, assistent i fotògraf oficial, i jo mateix (Toni Solé), com a entrenador i delegat de l'expedició catalana. Així doncs, tres socis dels Lluïsos representant Catalunya durant uns dies a Guatemala.

Vam sortir de Barcelona el dia 12 de juliol de bon matí (en Joan ho feia des de Ciutat

de Mèxic, on viu des de fa nou anys), escala a Madrid i onze hores de vol fins a Ciutat de Guatemala. Passem la primera nit a la capital guatemalenca, on ens retrobem amb Gustavo López y Nery García, dirigents de la Federació Nacional de Boliche de Guatemala, amb qui no ens veiem des de la competició a El Salvador l'any 2012. L'endemà, junt amb en Gustavo i en Nery, comencen les nostres vivències per aquest meravellós país.

A mig matí sortim de la capital en mig d'un trànsit caòtic, i comprovem que el tema de les emissions de fums en els vehicles a motor no el tenen massa resolt. El parc mòbil és força antic, i totes les gasolines encara porten plom. La contaminació és una realitat a la capital. Mica en mica ens anem allunyant de la capital i el trànsit es normalitza, tot i que l'estat de les carreteres és bastant deficient (val a dir que no és fàcil mantenir bé les carreteres amb la gran quantitat de tremolors de terra que tenen). Pa-rem a dinar a un paratge idíl·lic anomenat Pue-

blo Real, on comprovem que la carn de vedella de la terra és excel·lent.

Ja a la tarda ens acostem al nostre destí, Panajachel, al costat del llac Atitlán. Abans d'arribar hem de creuar Sololà, una població on les pendents superen les del Carmel, a sobre amb els carrer empedrats – si és que allò es pot anomenar així – una experiència brutal!!! Mentre ens acostem a l'Hotel descobrim el bon humor de la gent posant nom als seus negocis:

- *Carnicería de ensalada no se vive*
- *El "Chapo", especializados en escapes*
- *Quesería de mi sin ti*
- *Funeraria Hasta nunca*
- ...i altres

Un cop instal·lats en un fantàstic hotel, comprovem l'espectacular bellesa de la zona. Diuen allà que el llac Atitlán és un dels més bonics de món... i nosaltres en donem fe! Dotze petites poblacions i tres volcans imponents (San Pedro, Atitlán i Tolimán), rodegen el llac, que queda ensorrat en el terreny.

Al vespre, se'ns uneixen en Giovanni Rueda, president de la federació de Guatemala, i la família Búrbanco – Barrios, amb qui vam fer molta amistat a El Salvador i hem pogut mantenir-hi el contacte gràcies a les xarxes socials. En total som 15 persones que passarem un parell de dies fantàstics. Per començar, el diumenge dia 14 lloguem una barca per creuar al llac i anem a la localitat de San Pedro la Laguna. Mitja hora de barca i arribem a destí, una altra població amb uns pendents espectaculars (com totes les que voregen el llac). Visitem el poble i lloguem quatre Tuc-tuc, uns tricicles a motor, amb xofer, que ens portaran a San Juan la Laguna, a fer un tour per quatre cooperatives de dones indígenes.

Visitem una cooperativa tèxtil, una on treballen amb herbes medicinals, una que fan mel

(per cert, les abelles americanes no piquen), i una on fan xocolata. En aquesta última, a més de tastar un xocolata natural molt bo, hi tenim un intercanvi cultural molt interessant. La població maia de la zona conserva diferents idiomes autòctons (al voltant del llac se'n parlen sis de diferents). La senyora que ens mostra com fan la xocolata ens fa una xerrada en la seva llengua, que després ens traduirà al castellà, ja que és completament diferent. Després és el meu torn de dirigir-me a tots els presents en català, i mostrar la nostra solidaritat amb els indígenes que lluiten per mantenir la seva cultura i la seva llengua, cosa que nosaltres estem molt acostumats a fer.

El dilluns 15 fem un entrenament a la vora del llac, en un espai perfecte per jugar a bitlles. L'entrenament és públic i obert a tothom que vulgui practicar. Ens serveix per preparar la competició i per donar a conèixer el nostre esport. Potser ara hi ha ciutadans d'Estat Units que es pensen que el joc tradicional a Guatemala són les bitlles catalanes.

L'endemà marxem cap a Antigua, ciutat declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO l'any 1979, on se celebrarà la competició esportiva. Passarem cinc dies en aquesta històrica ciutat, presidida pel Volcán de Agua, combinant turisme i esport... i comprovant que un altre volcà, el Volcán de Fuego, treu fum cada matí. Aquest volcà està actiu, i el juny del 2018 va tenir la última erupció provocant força danys materials i humans. Sens dubte, Antigua és una ciutat difícil de descriure, amb carrers empedrats (més aviat mal empedrats), voretes petites i molta, moltíssima gent pel carrer. Comerços per tot arreu, restaurants cars i bars, i el *Monoloco*, quelcom semblant a unes galeries comercials acabades en un fantàstic bar... I molta música, música per tot arreu!!!

Però hem vingut a Guatemala a competir, i així ho fem des del dia 17 al 20 de juliol. Finalment la selecció de El Salvador no ha pogut traslladar-se i no prendrà part en la competició, així que l'enfrontament serà un cara a cara entre Guatemala i Catalunya. Hi haurà competició en les modalitats de dobles femenins i masculins, equips mixtes (de 4 bitllaires), individual a la suma i individual màster, per enfrontaments directes. Hi haurà vuit esportistes guatemalencs i quatre de catalans.

Natalie Rivera, de l'equip A de Guatemala, serà la jugadora més destacada del campionat, aconseguint quatre medalles d'or. L'equip català ha estat un pel per sota de les seves possibili-

UNA MICA DE TOT

litats – val a dir que ha costat força adaptar-se al material de joc – però tot i així ha aconseguit dues medalles d'or, una en dobles masculins i l'altre en una disputadíssima prova per equips que es va resoldre per tres punts de diferència a favor de la selecció catalana després de tres partides. De plata s'han aconseguit tres medalles, una en dobles femení, i dues individuals de la Marta. El doble mixta Biel-Marta ha guanyat la de bronze, igual que en Gerard en individual a la suma, i la Laia i en Gerard en individual màster. En total nou medalles aconseguides.

Acabada la competició, un cop intercanviades les samarretes i fetes moltes fotografies de record, ens adonem que hem viscut uns dies inoblidables. Hem fet turisme per llocs fantàstics, hem conegut costums i menjars diferents, hem conviscut amb gent meravellosa – ara tenim més amics a Facebook i més seguidors a Instagram – hem escrit una altra pàgina important de la història de les bitlles catalanes com a esport, i per arrodonir la festa, hem celebrat els aniversaris d'en Biel i la Laia a Guatemala. També hem posat les bases per a la celebració de la 3a Copa Intercontinental de Bowling Six, l'any 2020 a Barcelona, tot i que a nosaltres ens faria més gràcia que fos a... Costa Rica, per exemple.

Igual que fa set anys, la senyera que habitualment presideix l'antic vestíbul dels Lluïsos, al costat de la màquina de cinema, ha creuat l'Atlàntic per acompanyar a la Selecció Catalana

de Bowling Six. Tot un honor pels tres socis de la casa – Marta, Joan i Toni – que hem tingut la sort de viure aquesta experiència.

Ah, se m'oblidava. Si alguna vegada aneu a Antigua Guatemala, no deixeu de dinar o sopar a la *Parrillería argentina NI FU – NI FA*. Demaneu entrecot, us ho recomano...

Toni Solé
juliol de 2019

34

Paragona Unisex Eva Híber
Estilistes de Imatge
 Carrer Martí Alsina 1, Local 2, 08031
 Barcelona cantonada c/ Chapí
 Horari dimarts a divendres de
 10:00 a 20:00
 Dissabtes de 9:00 a 14:00
 Dilluns tancat
 93 429 2525
 618 55 62 84
 Hores concertades

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Tal dia com avui

11 de juny: sants Bernabé, Fèlix i Fortunat

Pere Solé i Serra

Efemèrides

1324: Se signa un tractat que estableix que els Pisans han de renunciar a Sardenya, que passarà a la Corona Catalano- aragonesa

1742: tractat de pau de Breslau, en virtut del qual l'emperadriu Maria Teresa d'Àustria cedeix la quasi totalitat de Silèsia al rei Frederic II de Prússia.

1873: Francesc Pi i Margall substitueix Estanislau Figueras com a president de la Primera República espanyola

1903: Al Palau reial de Belgrad, el rei Alexandre I de Sèrbia, de la dinastia Obrenovic, i la seva esposa, la reina Draga, van ser assassinats per oficials de l'exèrcit durant un cop d'estat militar. Els fets van ser determinants en la història del país, atès que van comportar un canvi de dinastia, de model polític i d'orientació en assumptes internacionals. L'endemà mateix, el nou govern va restaurar la Constitució del 1901 i va convocar l'Assemblea de Diputats i el Senat. Això no obstant, als colpistes els mancava un programa polític més enllà de la seva oposició als monarques assassinats. Alguns proposaven la creació d'una República, proposta inacceptable per a Àustria -Hongria i Rússia, i finalment es va optar per la figura reial de Pere I. La nova etapa que començava amb la mort d'Alexandre, Draga i bona part del seu govern va portar la independència econòmica de l'imperi Austrohongarès, una major llibertat social i la recuperació d'una política nacionalista i expansionista que va agreujar els conflictes amb els països veïns.

1925: Decret del dictador Primo de Rivera pel qual els mestres que utilitzin el català en l'ensenyament podran ser desterrats de Catalunya

Pintura anònima d'escola llombarda, del s. XVIII

Un dels hipotètics cranis del sant, a l'església de Santa Maria di Grado, a Conca dei Marini

UNA MICA DE TOT

Institucional

Renovació de Junta Directiva

A l'Assemblea General celebrada el dia 5 d'abril d'enguany, es va procedir —tal com disposa l'article 10.1 dels Estatuts i el seu homònim del Reglament de Règim Intern—, a l'elecció de la junta directiva que a de gestionar la nostra entitat els propers quatre anys.

La composició de la nova junta és la següent:

President: **Miquel Àngel Aguilar Montserrat**

Sots president: **Josep Magrans Breu**

Secretària: **Anna Bartra i Talavera**

Sots secretària: **Anna Santacruz i Vera**

Tresorera: **Pilar Magrans Breu**

Comptadora: **Marta Julià Argemí**

Vocal 1: **Pere Solé i Serra**

Vocal 2: **Joel Ramos Solà**

Vocal 3r: **Salvador Casals Gausachs**

36

El president va agrair la tasca que han desenvolupat en Toni F.Araujo, l'Alfons Tiñena i la Núria Font, que ens deixaven com a membres de junta, però que estava segur que, com sempre, continuarien fent feina per l'entitat en el que convingués.

Des de La Veu dels Lluïsos felicitem cordialment a tots els seus components i els hi desitgem una gestió —que augurem complicada i difícil— plena d'encerts. Estem segurs que per ells no quedarà (i esperem que pel nostre sant patró, tampoc).

Salvador Casals

Notícies

Com va la Superilla?

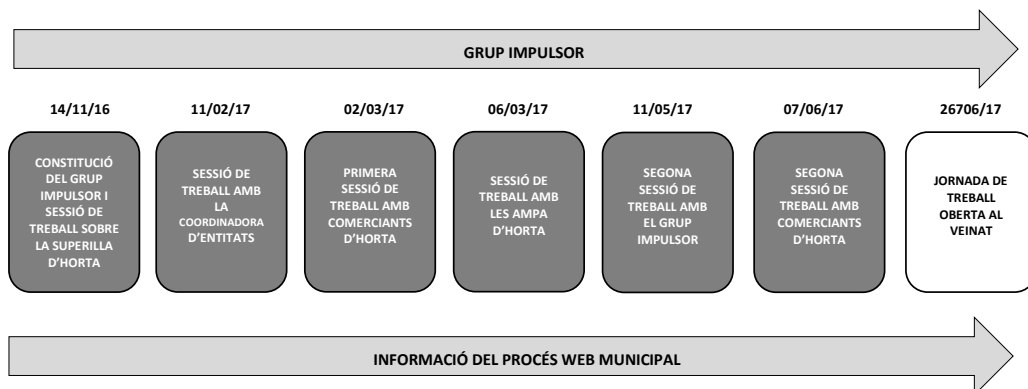
Durant aquests mesos hi ha hagut un run-run constant pels carrers d'Horta, el motiu ha sigut l'arribada de la famosa superilla. Però que és una superilla? "Es defineix com a superilla a una unitat urbana més gran que una illa de cases però més petita que un barri, que conta amb carrers pacificats. El model de superilles que planteja l'Ajuntament per a la ciutat de Barcelona és alliberar espais que actualment es troben ocupats per vehicles per donar més preferència als vianants que és qui tenen la prioritat real, seguits pels que es desplacen mitjançant l'ús de la bicicleta i del transport públic."

Aquesta serà la cinquena superilla de la ciutat, i com ens podem imaginar cadascuna presenta una particularitat diferent. No és el mateix el projecte de l'eixample que consisteix en agrupar illes de cases i canviar l'ús del carrer que quedin dins del grup, al que hi ha a Horta, on l'objectiu és que els vehicles que no tenen una finalitat de quedar-se al barri no entrin. El projecte està sent llarg perquè des de el consistori han volgut donar un caràcter participatiu en tot el procés d'implementació comptant amb la veu de comerciants, veïnes, veïns i tothom que hi volgués col·laborar.

La implementació s'ha fet en diverses fases

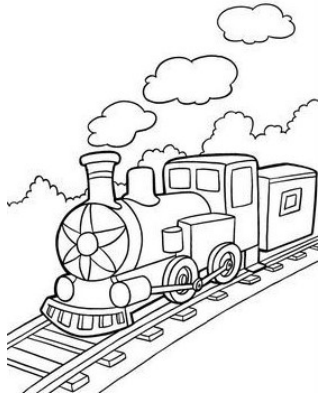
i actualment ens trobem en la tercera i més complicada tant pel nombre de carrers com comerços i entitats que s'hi veuen afectats. "La idea que hi ha plantejada és fer part d'aquest carrer de plataforma única, creant així un carrer molt més amable per a poder-hi passejar, i estar. El valor afegit de l'actuació recau en que aquest es un dels carrers més importants com hem dit abans, i en moltes de les activitats que s'hi fan les voreres queden col·lapsades i arriba a ser perillós. A part, la pacificació d'aquesta via, el que generaria seria un gran eix pacificat al barri, ja que uniria aquesta nova part on els vianants tindrien la prioritat, amb els carrers del casc més antic del barri, que ja ho són actualment". Aquesta actuació ha estat una de les més criticades pels botiguers ja que veuen amb perill que les restriccions d'entrada dels vehicles a motor pugui ser un problema per a la càrrega i descàrrega de mercaderies, tot i que en un principi aquestes zones no desapareixeran sinó que seran mogudes de lloc. Sembla que quan hi hagi el proper número de La Veu dels Lluïsos ja estaran finalitzades les obres per complet, així que segurament en el proper article ens podrem detenir a analitzar i opinar com s'ha dut a terme aquest projecte.

Joel Ramos Solà

FONT: WEB AJUNTAMENT DE BARCELONA / RECONSTRUCCIÓ: LA VEU DELS LLUÏSOS

UNA MICA DE TOT

El tren de Salamanca

Aquell senyor va seure al banc de l'estació del ferrocarril de l'estació de llunyanies de la localitat, que era un banc que servia per seure-hi la gent.

Mai hauria haver sortit de casa! Es lamentava profundament.

Mai! Va tornar a repetir-se, com per donar-li més dramatisme a la cosa. I amb els braços recolzats als genolls i el cap entre les mans, va retrocedir mentalment en el temps, ja que s'havia deixat l'automòbil a casa i no podia retrocedir de cap altra manera.

I va recordar quan —al matí— al arribar a l'estació, li va preguntar a un senyor que portava una gavardina tan ordinària, que fins i tot el seu color era color de gavardina:

—Perdoni senyor: sap a quina hora surt el tren de Salamanca?

—Disculpi, però és que jo sóc de Valladolid. Perquè no li pregunta a aquella senyora d'edat avançada que és a l'andana número set contemplant les vies? Posa cara de saber a quina hora surt el tren pel que vostè pregunta, —li va contestar el senyor de la gavardina color gavardina.

De Valladolid... és un senyor de Valladolid... i que té a veure Valladolid amb l'horari de sortida d'un tren?, es repetia mentalment de camí cap a l'andana número set.

—Bon dia senyora: podria dir-me a quina hora surt el tren de Valladolid, si és tan amable? —Va preguntar-li amb infinita dolçor a la senyora d'edat avançada de l'andana número 7.

— Com diu? —va respondre-li la senyora—. Es que sóc una mica sorda sap?

—**Li pregunto que si sap vostè a quina hora surt el tren de Valladolid!** —li va repe-

El Conte del soci

tir, alçant una mica més la veu.

—**No cridi tant, jove, que no sóc sorda!** —va contestar-li exquisidament, afegint—: no en tinc ni punyetera idea, cavaller. Pregunti-ho vostè a un altre...

Però per més que aquell senyor va buscar a un altre, no el va trobar enlloc. Altrament un altre, aquell dia no es trobava a l'estació del ferrocarril de llunyanies de la localitat.

Una mica cansat, va decidir preguntar a quina hora sortia el tren de Valladolid a un senyor que hi havia darrere d'una finestreta que lluïa al front —de la finestreta— un rètol on hi deia: **INFORMACIÓ.**

—Perdoni vostè cavaller: podria dir-me a quina hora surt el tren de Valladolid, si és tan amable? —va preguntar-li, també amablement, al senyor que estava darrere de la finestreta i que portava ulleres i una gorra molt ridícula al cap, que és normalment el lloc on solen portar-se les gorres.

El senyor de darrere de la finestreta no va contestar-li. És més, ni tan sols es va dignar alçar la vista, que la tenia fixa en un diari del mes passat.

Tip, tip! va fer amb els artells aquell senyor al vidre de la finestreta.

El senyor que estava darrere de la finestreta va alçar la vista, va mirar qui havia fet tip, tip! i amablement va preguntar:

— Que cony vol! — (va pensar que podria afegir: *No veu que estic llegint el diari?*, però com que es considerava educat, va preferir no afegir-ho).

— Vostè perdoni cavaller, em podria dir a quina hora surt el tren de Valladolid, si és tan amable?

— Ahir o demà?

— Com que ahir o demà? —va preguntar sobresaltat aquell senyor.

—Cony, doncs que si em pregunta a quina hora va sortir ahir el tren de Valladolid, li diré que a les dues hores quinze minuts *pe ema* i si em pregunta a quina hora sortirà demà, li diré que, segurament, a la una hores deu minuts *pe ema*, que és també a l'hora que hauria d'haver sortit ahir ... —va contestar el senyor de darrere de la finestreta amb molt d'èmfasi i aplom, perquè el seu interlocutor s'adonés amb qui estava parlant.

—Però escolti: Avui no som dimecres, 6 de juny?

—No senyor. Avui som dijous, 7 de juny. I *ahir*, 6 de juny, va sortir un tren cap a Valladolid i *demà* 8 de juny, en sortirà un altre— va contestar, ara a més a més de l'èmfasi i aplom de la vegada anterior, amb suficiència, el senyor de darrere de la finestreta.

—Escolti: i per què em parla vostè de les sortides del tren de Valladolid si jo li estic preguntant realment per les del tren de Salamanca? —va reaccionar de sobte aquell senyor, sobresaltant-s'he en excés.

—No senyor! —bramà el senyor de la finestreta—. Vostè m'ha preguntat la sortida del tren de VALLADOLID —li va dir, recalcant allò de Valladolid. I tot seguit, com qui no vol la

cosa, va etzibar-li:

—El tren per a SALAMANCA acaba de sortir fa quinze minuts—. I aquest cop va recalcar: Sa la man ca.

I en aquest punt és quan aquell senyor va seure al banc de l'estació del ferrocarril de llunyanies i amb els braços recolzats en els genolls, va sepultar la seva cara entre les mans.

.....

Mentrestant, el Sol s'amagava lentament a l'horitzó ...

Salvador Casals i Gausachs

(Escrit fa disset anys, un dijous, 3 de gener de 2002, a les 04:07 hores p.m.)

Exposicions

Durant el 2018 i el que portem de 2019 hem exposat a la vitrina del vestíbul: **pessebres del món. Ampolles d'aigua de plàstic de la Disney** de la Núria Martínez, **Missals** de la Montserrat Torras, Carme Oliva, Maria Rosa Casals, Mercè Guillemí i Maria Franquesa. **Ampolles de vidre** del Jordi Cibeira. **Cases i edificis del món en miniatura** de l'Angel Lorenzo i la Lina Clemente. Treballs del grup de **manualitats. Campanes** de la Rosa Graell. **Treballs de ganxet** del grup de manualitats. **Puntes de coixí** de la Rosa Argemí. **Bolígrafs** d'en Toni Albesa i Pere Solé i **Cafeteres** de la Montserrat Argemí.

Tenim previsió de fer-ne una relacionada amb els 25 anys del Club de Bitlles Siuranenc d'Horta, una de Legos den Lluç Arias i una de punts de llibre de la Dora Serra.

Si teniu alguna col·lecció que us pot semblar interessant, no dubteu a posar-vos en contacte amb mi o algú de la Junta.

I a les parets del vestíbul, també hem exposat: fotos del **Ir Concurs de la Diada Castellera de la Festa Major**, organitzat per Òmnium Cultural, **dibuixos i cartells d'obres de teatre representades als Lluïsos** de l'Anna Bou. Una selecció de **premis dels 25 anys del Concurs de Diapositives en Color. Fotografies de Bitlles Catalanes** de la Marta Solé. El **2n Concurs de la Diada Castellera**. El **Premi Catalunya de l'any 2017**. I dibui-

xos del Llibre "Paraules de Teatre" de la Maria Espluga i Solé.

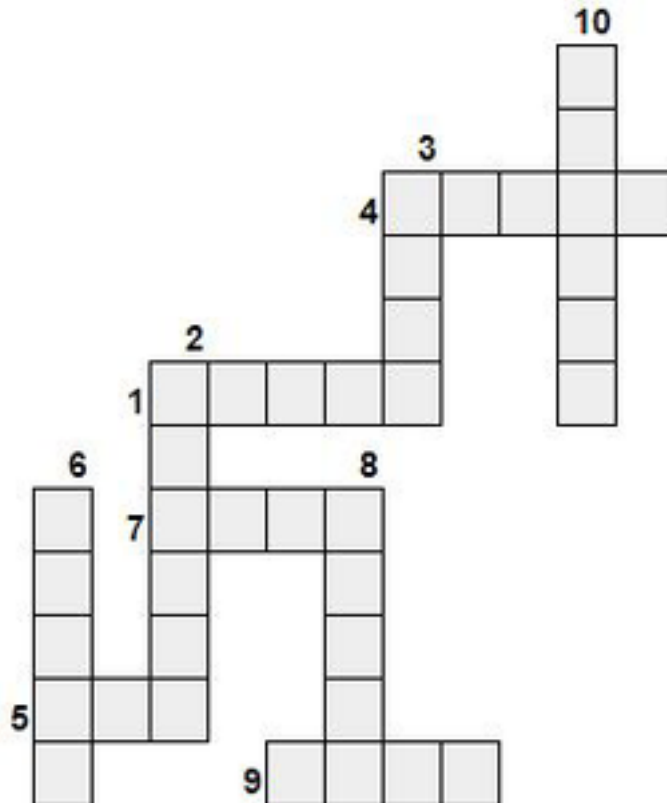
En previsió una dedicada als 25 anys del Club de Bitlles Siuranenc d'Horta i una sobre Cuba de la Sílvia Albesa.

Pere Solé i Serra

Mostres d'algunes exposicions

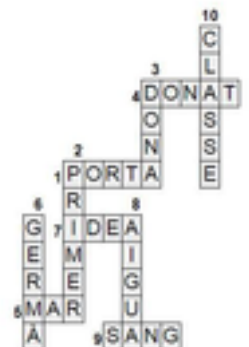
UNA MICA DE TOT

*Raconet infantil***Crucigrama**

40

Nº Per cercar

1. Obertura que permet passar a una habitació.
2. Que ocupa el lloc número u en una sèrie ordenada. Dit d'una persona o d'una cosa: Que precedeix a les altres de la seva espècie en ordre, temps, lloc, situació, classe o jerarquia.
3. Persona de sexe femení. Senyora, component humà femení.
4. Cub petit amb punts, cada cara té una quantitat de punts diferents als altres, s'utilitza generalment en jocs. D'donar.
5. Massa d'aigua salada que cobreix la major part de la superfície terrestre. Porció extensa d'aigua, infinitat.
6. Nascut dels mateixos pares. Persona que té els mateixos pares que una altra.
7. Representació mental d'una cosa.
8. Líquid (H₂O).
9. Líquid, generalment de color vermell, que circula per les artèries i venes del cos dels animals.
10. Aula, tipus.

SOLUCIÓ

Joel Ramos Solà

Endevinalles

- Qui és el qui es lleva més de matí del món i de vespre és el primer que s' adorm?
- Dolça, groguenca i verdosa, a tothom faig bon profit; vols saber que sóc? Espera, que em sembla que ja t' ho he dit.
- Vaig sempre de viatge, sense maleta ni bastó; de vegades semblo un formatge, i d'altres una tallada de meló.
- Passo la vida fent voltes caminant a poc a poc, però per més que camino sempre estic al mateix lloc.

RESPOSTES

*El rellotge
La lluna
La pera
El sol*

Frases de la història

El menjar és una part important d'una dieta equilibrada.

Fran Lebowitz

No soc vegetariana perquè estimi als animals, ho soc per que odio a les plantes.

A.W. Brown

Acostumo a fer exercici sovintment. Mira precisament ahir vaig esmorzar al llit.

Oscar Wilde

Si menges en aquest restaurant, mai més tornaràs a menjar enlloc.

Bob Phillips

Jo, personalment, em mantinc allunyat dels aliments naturals. A la meva edat, necessito tots els conservants que pugui aconseguir.

George Burns

L'obertura d'un Mac Donald's a Tokio, és una terrible venjança per lo de Pearl Harbor.

S.I. Hayakawa

Només el café Irlandès proporciona en un únic got els quatre grups essencials d'aliments: alcohol, cafeïna, sucre i grassa.

Alex Levine

A la gallina, l'ou li exigeix que si impliqui, però al porc el bacon li exigeix una dedicació total.

Johan A. Price

Acabo de renunciar als espinacs durant la Quaresma.

F. Scott Fitzgerald

El cogombre ha de tallar-se molt be, adobar-lo amb pebre i vinagre i després, tirar-lo a les escombraries.

Samuel Johnson

El secret de mantenir-se jove és viure amb honestedat, menjar a poc a poc i mentir respecte l'edat.

Lucille Ball

Els Nord americans és menjaran fins i tot les escombraries sempre que les ruixis abundantment amb ketchup.

Henry Miller

Cada vegada que els caníbals estan a punt de morir-se de fam, el cel en la seva infinita misericòrdia, els hi envia un missioner grassonet.

Oscar Wilde

Me comprat tots els vídeos de la Jane Fonda. M'agrada molt seure al sofà i menjar galetes mentre els miro.

Dolly Parton

Novelle cuisine traduït a l' idioma comú, vol dir: *no puc creure'm que m'acabo de gastar noranta euros i segueixo tenint gana.*

Mike Kalin

No menjaré ostres. Vull que el meu menjar estigui mort. No ferid ni malalt, mort.

Woody Allen

Vaig posar-me a dieta, vaig jurar que NO tornaria a beure ni menjar en excés i en catorze dies havia perdut dues setmanes.

Joe E. Lewis

Pere Solé i Serra

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)

Disposem dels carnets d'instalador autoritzat per la Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz

Tel. 619108675

Fax 93 4278942

c/ Logronyo, 2

www.psi.cat

psi@psi.cat

08035 Barcelona

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

42

Cada vegada hi ha més joves estrangers atesos a la parròquia de Santa Anna de Barcelona

En els últims mesos hi han passat desenes de menors no

acompanyats, i els responsables de l'Hospital de Campanya denuncien la falta de polítiques socials per atendre aquests joves

Cada vegada més menors migrants van a dormir de dia a la parròquia de Santa Anna, al centre de Barcelona. En els últims tres mesos n'hi han passat una trentena, fins i tot de vuit anys. Alguns han abandonat els centres d'acollida i altres ni tan sols hi han pogut accedir.

Llegit als diaris...

...durant el primer semestre del 2019:

A la parròquia s'hi poden estar durant el dia. Els donen esmorzar i els atenen periòdicament treballadors socials, metges i advocats voluntaris.

A primera hora, una, educadora social voluntària de la parròquia, va a despertar els nanos que dormen davant la parròquia i els convida a anar a l'església:

"El problema és que aquests nens són carn de canó al carrer, sabem ja que algun s'està prostituint, hi ha màfies que els fan robar a canvi de comprar-los roba o altres coses."

La majoria dels que hi van tenen 18 anys o més, però el nombre de menors que hi passen va creixent.

Dormen al carrer i als matins van a la parròquia a esmorzar. L'església és oberta al culte i als turistes, que veuen aquesta realitat. Als bancs hi ha col·locats matalassos i hi deixen dormir de vuit del matí a vuit del vespre.

La treballadora social de la parròquia Santa Anna, explica que l'objectiu és fer tornar a entrar els menors al circuit de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència:

Crear vincle i, a partir d'aquí, avisar els educadors de menors de l'Ajuntament, que pugin venir, els puguin veure, fer el vincle amb ells i a partir d'aquí tornar a entrar al circuit de la DGAIA".

Crítiques dels religiosos per la falta de polítiques socials.

La dels nens dormint al

carrer és una realitat que els responsables de l'Hospital de Campanya de la parròquia denuncien que no s'aborda amb els recursos que demana. En un comunicat contundent, els capellans Peio Sánchez i Xavier Morlans i la monja Viqui Molins critiquen el "curterminisme" de les polítiques socials:

"La crisi al voltant dels menors no acompanyats i extutelats no és res més que un greu símptoma d'elecció de les prioritats socials. El curterminisme de les polítiques socials anul·la la viabilitat de projectes de fons: renda garantida de ciutadania, parc públic d'habitatge, governança internacional per abordar la situació de fallida de molts estats-nació".

Des de la parròquia remarquen que la societat s'ha "escandalitzat" amb la imatge d'un pare i la seva filla de 23 mesos morts ofegats al riu Bravo en intentar passar de Mèxic als EUA, mentre que "la imatge de nens dormint en cartrons als carrers al cor de Barcelona rep un altre tractament."

El tancament de Donald Trump de les fronteres atempta contra els drets humans. No obstant això, la imatge de nens dormint entre cartrons als carrers del centre de Barcelona, al costat de la plaça de Catalunya, rep un altre tractament

L'últim informe FOESSA

presentat per Càritas afirma: "En el pitjor moment de la crisi, la pobresa i l'exclusió no només eren conseqüència d'ella, sinó d'un model de societat que venia deteriorant de mica en mica, tot i que la progressivitat de les reformes socials que s'han anat començant al llarg de les últimes dècades ens hagués fet creure que no deixàvem ningú enrere. La crisi va ser una fita més d'aquest deteriorament. I ara, que portem diversos anys de creixement econòmic, podem afirmar que l'espai de la integració social s'ha recuperat, però sota un model més fràgil i precari del que teníem, que ja ho era "

Horitzó: el deteriorament. Creixeran els campaments urbans de persones sense llar als que ja estan acostumats a moltes ciutats dels EUA. La seguretat pública es limitarà i la seguretat privada construirà urbanitzacions exclusives emmurallades de les que ja hi ha milers al planeta. La impermeabilització de les fronteres es veurà més seriosament desbordada. La qüestió climàtica portarà a nous moviments migratoris massius. Les costures dels serveis socials en els estats que es mantenen en peu es rebenaran progressivament. L'extrema dreta creixerà exigint l'exclusió de l'accés als drets per a tothom, per garantir així els d'alguns. No es tracta d'una

visió apocalíptica sinó d'una projectiva de continuïtat de les tendències que ja són presents. La definició política de les prioritats es limita a gestionar les urgències visibles. La dificultat d'acords i les línies vermelles entre ideologies són símptoma de la ceguesa dels protagonistes.

Els que viuen cada dia atalant les pobreses severes dels que són al carrer, els menors enganxats a la cola, les màfies de tràfic de droga i de persones al servei del turisme són observadors que dividem un horitzó que se'ns ve a sobre. Els que habitem a la ciutat oculta avisen als que habiten a la ciutat visible: visiteu les clavegueres i veureu on esteu construint les vostres segures vides.

La resposta de la ciutadania, la bondat de les persones, segueix sent una llum que minimitza i atenua el conflicte social. Molts professionals dels serveis socials, salut, seguretat i educació fan de contenció de l'abisme de desigualtat. Alguns polítics reconeixen que abordem una crisi de prioritats. Això suposa triar unes sobre les altres. El problema rau en convèncer de les importants renúncies i austeritats que això implica. Elegir és el problema.

Qui era la Valeria?. Qui es la Sandra Sanchez?

Oscar, la seva dona Tania i la seva filla Valeria s'estaven al camp d'immigrants de Matamoros. La seva situació era cada cop més desesperada i van decidir que no podien esperar més. Van prendre la decisió de creuar el riu Bravo cap als Estats Units.

En arribar al riu, el pare va agafar la seva filla en braços i va entrar a l'aigua per creuar el riu. Va nadar fins l'altre

costat del riu, i va deixar la seva filla de 23 mesos sola en terra ferma. Immediatament va tornar entrar al riu per recollir la seva esposa a l'altra banda i ajudar-la a creuar. En aquell moment es va adonar que la seva filla, després de veure com el seu pare s'allunyava d'ella, es va tirar a l'aigua. El pare va retornar ràpidament per ajudar-la i la va aconseguir agafar, però la forta corrent de l'aigua els va arrossegar i enfonsar a tots dos.

Aquesta es l'última foto de l'Oscar i la Valeria. Morts ofegats a la vora del riu Bravo.

Foto de l'Any 2019 al Wolrd Press Photo.

Nena plorant a la frontera La Yana, d'Hondures, plora mentre la seva mare, Sandra Sánchez, és escortada per un policia nord-americà de fronteres a McAllen (Texas).

Fem història...

ARRENOUEN LES OBRES DEL
CARRER DE FELIU I CODINA
DE LA
SUPERILLA D'HORTA

